SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

XCV. No. 6. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 12, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 12-го СІЧНЯ 1988 Ч. 6. РІК XCV.

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ ДРУГИЙ ТОМ АНГЛОМОВНОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

Торонто (В. В-го). — Як повідомляє Канадська Фундація Українських Студій, у престижевому видавництві Торонтонського університету вже вийшов з друку другий том англомовної Енциклопедії України, який охоплює поверх 3,000 гасел що починаються з букв G, H, I, J, K. Перший том появився у 1984 році і зустрівся із загальною апробатою не тільки української, але також і чужинецької критики. Другий том має 800 сторінок, які прикрашають 450 чорно-білих ілюстрацій, три кольорові вкладки із чудовими репродукціями ікон, 40 мап в тому чотири кольорових.

Слід згадати, що над цим виданням англомовної енциклопедії працювало на протязі останнього чверть століття, більше сотні вчених з цілого світу, спеціялістів у ділянках українознавства. Завдяки тому в ній зібрані найбільш основні і достовірні інформації про Україну, про її народ, історію, географію, економію, культурну спадщину не тільки в Україні, але також і в діяспорі. „Encyclopedia of Ukraine" — це повністю перередаґована та доповнена Енциклопедія Українознавства за редакцією св. п. проф. Володимира Кубійовича, яку приготувало Наукове Товариство ім. Шевченка та Канадська Фундація Українських Студій.

Другий том енциклопедії так як і перший, появився у звичайному та колекціонерському виданні, у двох частинах, гасловий том та окрема книжка — географічний довідник із мапою. Звичайнок видання коштує 125 дол., а колекціонерське зі шкіряним хребтом до половини обкладинки та зі шкіряними рогами, вийшло тиражем 100 примірників нумерованих від 1 до 100 і в розпродажу коштує 500 дол. Горішній обріз цього видання є позолочений так само як написи на хребті та на обкладинці виконані золотодруком. Кожний цей нумерований том має декоративні вкладки на початку та при кінці книжки із порядковим числом.

Відзначаючи Тисячоліття Християнства в Україні, ця енциклопедія є чудовим предметом на подарунки для всіх тих, які хотіли б дізнатися дещо більше про Україну і українців.

Ближчі інформації можна набути, пишучи до: Canadian Foundation for Ukrainian Studies, 500 - 433 Main St. Winnipeg, Man. R3B 1B3.

ЗАКЛИКАЮТЬ ДО БОЙКОТУ СВЯТКУВАНЬ В МОСКВІ

Вашінґтон (М. Руденська). Конґрес ЗСА розгляне законопроєкт, у якому заохочується американських законодавців і членів Уряду бойкотувати спонзоровані СССР святкування 1000-ліття Християнства.

Однакові тексти такого законопроєкту були запропоновані в Конґресі 17-го грудня 1987 року — Сенатська спільна резолюція ч. 235 і спільна резолюція Палати Репрезентантів ч. 429. Говориться в них про те, що Уряд ЗСА повинен відмовитися від участи у всяких святкуваннях 1000-ліття Християнства, як довго Українська Католицька та Українська Православна Церкви є заборонені в СССР. Пропонується в законопроєкті, щоби офіційні чинники включно із президентом Роналдом Реґеном, звернули увагу урядові СССР на становище віруючих у Совєтському Союзі, а особливо в Україні. Вимінюється там й про те, що 1000-літня спадщина християнства українців, почавши від хрищення в Києві на берегах Дніпра за князя Володимира Великого, вказує на те, що цей 1000-літній ювілей в першу чергу й виключно є ювілеєм українців.

Головним спонзором цього законопроєкту в Сенаті був Денніс Де Конссіні, демократ з Арізони, а в Палаті Репрезентантів Вілліям Ліпінскі, демократ з Ілиной. Співспонзорами його є більше, як 1/4 сто членного Сенату, а також 60 законодавців з Палати Репрезентантів.

Українські громадяни повинні писати до своїх сенаторів і конґресменів щоб підтримали ці резолюції. Телефонувати до сенаторів чи конґресменів можна на число (212) 224-3121, до бюра сенатора де Консіні (212) 224-4521 або до бюра конґресмена Ліпінского (212) 225-5701.

В Дітройті відзначать роковини державности

Дітройт. — В ювілейному році Тисячоліття Християнства в Україні, відродження державности і соборности єднається із торжественним завершенням відродження Українських Церков, які стали невід'ємними частинами цілости пробудження та скріплення свідомости і віри українського народу в своє святе право бути суверенним господарем на рідній землі.

Місцевий відділ УАКРади влаштовує це святкове відзначення в неділю, 24-го січня ц.р., в год. 3:30 по полудні, в залі школи Fitzgerald, 23200 Ryan Rd., and 9 Mile, Warren, Mich.

З коротким словом виступлять душпастирі. Головну промову виголосить Надія Світлична. В мистецькій частині виступлять: солістка Христина Липецька при супроводі піяністки Марії Лісовської та молодечі ансамблі Торонто під диригентурою Василя Кардаша.

КОМУНІСТИЧНИЙ БЛЬОК НАМАГАЄТЬСЯ ПОСЛАБИТИ НАТО

Париж, Франція. — Східньонімецьке пресове агентство АДН і центральна газета німецьких комуністів „Нойс Дойчлянд", орган Центрального Комітету східньонімецької комуністичної партії, повідомили у вівторок, 5-го січня ц.р., про передачу листа Еріхом Гонекером канцлерові Західньої Німеччини Гельмутові Колеві ще 16-го грудня у якому він, Гонекер, пропонує започаткувати переговори між представниками Варшавського Пакту і Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) у справі знищення „дрібної" нуклеарної зброї, що її військові частини обидвох бльоків можуть вживати на полі бою у випадку воєнного конфлікту.

Гонекер пропонує Париж як місце переговорів, або Женеву, хоч Женева, на його думку, дуже перетяжена всякими конференціями. Очевидно, як передумову для започаткування таких переговорів Гонекер, якого в цьому випадку треба вважати речником цілого східнього бльоку, домагається проголошення Західньої і Східньої Европи вільною від атомової зброї зоною.

Ще заки розвинулася дискусія у справі пропозиції Гонекера, яку сильно розреклямували комуністичні засоби масової інформації, Державний департамент ЗСА категорично відкинув пропозицію Варшавського Пакту, а представник цього Департаменту, Чарлз Редман, заявив кореспондентам у Вашінґтоні, що З'єднані Стейти Америки вже раніше зайняли своє виразне становище, до цієї на думку Уряду ЗСА підступної справи, яка має на меті значно послабити бойову спроможність західньоевропейських держав і зробити їх знаряддям Москви, яка тільки чисельністю свого війська і звичайної зброї може подиктувати тоді Західній Европі свої передумови „миру". „Зрештою, заявив Ч. Редман, пропозиція Гонекера, не є новою, це стара версія давніх заходів Варшавського Пакту створити в серці Европи слабу, бо мертву зону вільну від нуклеарної зброї".

Немає сумніву, кажуть політичні спостерігачі, що пропозиція Гонекера знайде своїх прихильників в Західній Европі, особливо серед ліберальних кіл. Міністер закордонних справ ФРН Ганс-Дітріх Геншер і деякі скандинавські лідери, вже висловили свою думку про „позитивні пропозиції східнього бльоку", які не слід відкидати, не вислухавши арґументів представників Варшавського Пакту. На думку політичних аналітиків, процес політики детанту і капітулянтства вже розпочався, хоч перед таким курсом політики східнього бльоку перестерігали вже раніше лідерів західньо-европейських держав ЗСА і деякі поміровані та розважливі місцеві політики.

М. ҐОРБАЧОВ ЗНОВУ ЗАЛИЦЯЄТЬСЯ ДО КИТАЙЦІВ

Москва. — Міхаїл С. Ґорбачов, генеральний секретар ЦК КПСС, під час інтерв'ю, яке він дав кореспондентові китайського журналу, знову запропонував переговори на найвищому рівні між совєтськими і китайськими представниками, тим більше, що тепер владу в Китайській Народній Республіці перебрали нові люди, активісти Комуністичної партії з молодшого покоління.

Раніше, коли ще тон у політиці надавав некоронований лідер Китаю Денг Шіаопінг, М. Ґорбачов також був готовий вести переговори, пропонуючи кілька кратно зустріч між ним і Шіаопінґом, але китайці поставили передумови про виведення в'єтнамського окупаційного війська з Камбоджі, зменшення військових совєтських частин у прикордонній полосі і виведення совєтських військ з Афганістану, так, що до розмов між Ґорбачовим і Шіаопінґом не дійшло.

Тепер, як виглядає з останніх потягнень нового китайського керівництва ситуація дещо змінилася в користь переговорів, хоч про раніші передумови ще не було мови і тому не відомо, чи Пекін далі настоюватиме на виведенні військ з Камбоджі і Афганістану, чи задовільниться запевненням Москви про „мирні ініціятиви" і започаткування процесу відтягнення війська з Афганістану та зменшення власних військових контингентів на китайсько-совєтському кордоні.

Інтерв'ю М. Ґорбачова для кореспондента почитного журналу „Ліаованг", яке напевно було переведене з дозволу Політбюра китайської Комуністичної партії, дає велику можливість совєтському керівникові безпосередньо говорити з китайцями і з'ясувати їм погляд Москви на совєтсько-китайські відносини і потребу поліпшення співпраці між обидвома країнами на усіх відтинках.

Покищо не відомо чи згадане інтерв'ю стане початком зустрічі на вершинах між китайськими і совєтськими лідерами, але, як кажуть політичні спостерігачі воно напевно буде кроком вперед у нав'занні відносин між Москвою і Пекіном, а персонально між М. Ґорбачовим і китайським новим керівником Зао Зіянгом, який перебрав недавно владу і має повну підтримку Д. Шіаопінга, тепер політичного дорадника з великим впливом на формування дальшої китайської політики.

Очевидно, зі згаданого інтерв'ю виходить, що М. Ґорбачов готовий говорити з китайцями про всі можливі, а навіть драстичні справи і тому пропоновані ним розмови напевно відбудуться вже в найближчому майбутньому, — кажуть акредитовані в Пекіні дипломати і політичні аналітики.

Світ Браєр коледж видав календар з рисунками Я. Гніздовського

Джерзі Сіти, Н. Дж. — Відомий Світ Браєр коледж у Вірджінії випустив для своїх абсольвентів календар на 1988 рік з дереворизами Якова Гніздовського, що прикрашують календаріюм кожного місяця.

Обкладинка до календаря кольорова із широко відомими „помідорами" Я. Гніздовського. На другій сторінці обкладинки є портрет мистця при праці і при тому ширша та тепла згадка про покійного українського мистця, пера директора Мистецького центру Вірджінії Вілляма Смарта. Там абсольвенти Світ Браєр коледжу, що дістануть цей календар, можуть довідатися, що Я. Гніздовський вперше приїхав до Світ Браєр літом 1978 року і від того часу так полюбив це місце для своєї творчости, що приїздив рік-річно туди аж до часу своєї передчасної смерти в 1985 році. В тих довгих роках він нав'язав дружбу із мешканцями коледжу, кульмінаційною точкою якої було в 1984 році виставлення його ікон в каплиці коледжу.

Багато із дереворізів, що постали в останніх роках життя українського мистця, він виконав саме перебуваючи у Вірджінії та на терені Світ Браєр коледжу. Саме це спонукало дирекцію коледжу видати цей високомистецький календар, який однак появився в дуже обмеженій кількості і купити його не можна.

Почалася підготова до Х Сесії УНРади

Філядельфія (УБІ). — Тут в суботу, 2-го січня 1988 року, в приміщенні Дому УНРади відбулася перша зустріч членів Підготовчої і Виборчої комісій, в склад яких увійшли представники ДЦ УНР і КУППО для обговорення практичних питань підготови Х Сесії УНРади.

Як відомо, у висліді ділових розмов в дні 3-го серпня 1987 року було підписано представниками ДЦ УНР і КУППО Декларацію узгіднень, до якої долучено узгіднений проєкт змін Тимчасового Закону ДЦ УНР і у згоді і в дусі цих узгіднень обидві комісії почали свою підготовчу працю.

Під час цих нарад було вибрано керівництво обох комісій, а також організовано підкомісії для спеціяльних завдань. Продискутовано в першу чергу час і місце відбуття Сесії УНРади і взято до уваги кінець місяця квітня 1988 року як найбільше сприємливу дату, а приміщення Культурного Центру в Бавнд Бруку, Н. Дж., як місце відбуття нарад сесії. Окрему увагу присвячено устійненню проєкту програми нарад сесії, справі проєктів декларації і резолюцій Х Сесії УНРади. Продискутовано належно завдання, які стоять перед Виборчою Комісією, яка у своїй праці повинна руководитися виборчим правильником і відповідними точками, з'ясованими в Декларації узгіднень між ДЦ УНР і КУППО. У виборах до громадського сектора УНРади, згідно з попереднім узгідненням, братимуть участь платники національного датку згуртовані в Об'єднаннях Прихильників ДЦ УНР, Товариствах Сприяння УНРаді, Раді Прихильників УНР та члени політичних партій і організацій, які виконають свої фінансові зобов'язання за приписами Тимчасового Закону ДЦ УНР і виборчого правильника.

Наради проходили в діловій атмосфері і треба сподіватися, що вже на слідучій зустрічі в суботу, 16-го січня ц.р., буде зроблено значний поступ в дальшій підготовчій праці, а зокрема в праці Виборчої комісії.

Після закінчення нарад завітав до Дому УНР Президент УНР Микола Лівицький, який тепло привітав учасників нарад з Новим Роком та побажав всім найкращих успіхів у завершенні підготовчої праці для відбуття Х. Сесії УНРади в наміченому реченці.

„Сіре місто, сірі люди, сіре небо — і ясний Київ"

Джерзі Сіти, Н.Дж. (О. Кузьмович). — „Знаєте" - У мене одне враження з Москви, що там все сіре, безбарвне, без обличчя, так місто, як небо і як люди", — так розповідає нам в часі коротких відвідин в редакції „Свободи" Божена Ольшанівська, голова організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні. Вона вперше відвідала СССР, перебуваючи у Москві на міжнародній конференції, яку організував Пресовий Клюб „Гласность" для обговорення проблем людських прав у СССР. Конференція була назначена на дні 10-15-го грудня 1987 року, але скоро перед тим реченцем викликала вже широкий розголос і реакцію совєтського уряду.

„Ця конференція відбувалася нібито леґально, але зроблено всі можливі заходи, щоб вона не вдалася", — розповідає Б. Ольшанівська. І тут вона підтверджує факти, про які ми вже подавали в пресі, як це що не допущено до приїзду українських оборонців людських прав з України з яких деякі одночасно є членами редакційної колеґії „Українського Вісника". В останній хвилині не дозволено приїхати чотирьом із них зі Львова із Вячеславом Чорноволом, під претекстом поширювання наркотиків, а в Києві придержано в арешті дев'ять днів Павла Скочка під закидом краліжки. У

Б. Ольшанівська.

висліді каже, Б. Ольшанівська, вона одна репрезентувала українців, якщо не брати до уваги присутности на конференції Юрія Руденка, сина Миколи, який однак був представником сильної баптистської групи.

Питаємося Б.Ольшанівську про участь в конференції і вона стверджує, що пересічно було 50-75 осіб, в тому найбільше на пленумі, яким конференція розпочалася. Але тут вона згадує про відомі вже із преси труднощі, які роблено учасникам і організаторам цієї першої того рода конференції в СССР. Коли вона приїхала таксівкою на місце відкриття, показалося, що замовлену залю замкнули з приводу „санітарних обставин". Хтось всунув їй в руку карточку з адресою, куди перенесено наради, невідомі осібняки старалися їй цю адресу вирвати з рук, але вона таки дісталася до таксівки і поїхала туди де зібралися вже інші учасники. Відкриття, розповідає Б. Ольшанівська, відбулося в приватній квартирі одного із організаторів, хоча місця було дуже мало.

„Ми сиділи", — каже вона, „немов воробці на дротах, на дошках, що були зложені поміж двома кріслами, було тісно і душно, не було нічого їсти, а вийти було дуже важко".

На відкритті було багато чужинецьких журналістів, які фільмували цілу подію і, до речі, міжнародна преса розписувалася широко про цю подію.

„Справді", — каже Б. Ольшанівська, — „те, що ця конференція взагалі відбулася треба уважати історичною подією; а нас, кілька чужинців, надало їй характер „міжнародної".

Коли ми випитуємося, хто властиво був із учасників з-поза СССР то наша гостя вираховує четверо американських громадян, які були учасниками, а це: представниця „Гуманітас", представниця Організації совєтських жидів в ЗСА, представник Міжнародної парляментарної групи для оборони людських прав в СССР і представниця організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні Крім того чудом прибув Ян

(Закінчення на ст. 8-ій)

У СВІТІ

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що Центральний Комітет КПСС, президія Верховної Ради і Рада Міністрів СССР, розглянувши „численні побажання совєтських громадян" вирішили повернути містові Брежнєву в Татарській АССР його колишню назву — Набережні Човни. Брежнєвському районові міста Москви також повернено його попередню назву — Черьомушкінський, а площа Брежнєва у Ленінграді перейменована на Красноґвардійську. У вересні минулого року в журналі „Огоньок" появилася стаття, в якій цитувалися десятки листів жителів Набережних Човнів, які не бажали, щоб їх місто носило ім'я Брежнєва. „Чому наше місто повинно називатися іменем людини, яка ні разу не бувала на КамАзі? — запитував один читач. — Ім'я Брежнєва до того ж зв'язано з епохою застою в совєтській історії".

НА СУДОВОМУ ПРОЦЕСІ колишнього техніка ізраїльського нуклеарного центру в Дімоні Мордехая Вануну, якого обвинувачують в розголошенні державної тайни, виступив з показами міністер закордонних справ Ізраїля Шімон Перез. Зізнання Переза носили досить обмежений характер, бо за розпорядженням прем'єр-міністра Їцака Шаміра, міністер не мав права заторкнути „п'ять тем". Про що саме говорив Перез, невідомо, бо суд відбувався за закритими дверима. За словами прокуратора Узі Шассона, Перез був останнім свідком на процесі.

У 20-ТУ РІЧНИЦЮ пленуму Комуністичної партії Чехо—Словаччини, на якому лідером чехо-словацьких комуністів був вибраний Александер Дубчек, і напередодні візити в Мосвку нового лідера КПЧ Мілоша Якаша, совєтське пресове агентство випустило дивний комунікат, що виправдує „братську допомогу", надану Варшавським Пактом Чехо-Словаччині в сепрні 1968 року. ТАСС заявляє, що „все частіше робляться наполегливі спроби нав'язати думку про те, що перебудова і 'гласність' в СССР тотожні з багатьма атрибутами 'Празької весни', і що тодішнє керівництво КПЧ нібито на 20 років випереджало керівників КПСС у проведенні реформ і демократизації". Згідно з заявою ТАСС, хоч гасла чехо-словацьких реформаторів того часу зовнішньо звучать як гасла, що їх висувають нині в СССР, всі спроби поліпшити становище в Чехо-Словаччині в 1968 році залишилися на папері, бо „право-опортуністичне керівництво КПЧ", не зуміло виробити реальної програми дій в економіці, в соціяльній сфері і в культурі.

ІНДІЙСЬКЕ РАДІО ПОВІДОМИЛО, що Совєтський Союз передав Індії в аренду атомний підводний човен. Церемонія передачі відбулася у Владивостоку в присутности індійського амбасадора в СССР Т. Н. Кола. Човен вийде в Індійський океан через кілька днів. Індія, таким чином, стане другою (після Китаю) азіятською країною, яка має власну нуклеарну підводну фльоту.

У ФРАНЦІЇ З ТРИДЕННОЮ візитою побував генеральний секретар соціялістичної єдиної партії Східньої Німеччини Еріх Гонекер. Вперше за післявоєнний період лідер Східньої Німеччини відвідав столицю однієї з держав-переможниць на Заході. Французькі офіційні особи і преса вважають, що візита Е. Гонекера буде мати лише символічне значення і ознаменує собою остаточну леґітимізацію Східньої Німеччини як суверенної держави. Під час французько-східньонімецьких переговорів були обговорені проблеми нуклеарного роззброєння, відносин між Сходом і Заходом, і в першу чергу взаємна торгівля і економічне співробітництво. Франція є другим після Західньої Німеччини торговельним партнером Східньої Німеччини на Заході. Торік обсяг товарообміну між двома країнам становив понад більйон долярів. У першому публічному виступі на французькій землі Гонекер обмежився загальними словами, заявивши, що „ніколи більше війна не повинна початися з німецької землі" і закликав країни НАТО відмовитися від плянів модернізації тактичної нуклеарної зброї.

Існує можливість зустрічі Папи з М. Ґорбачовим

Ню Йорк. — Офіціоз нюйоркської римо-католицької Архидієцезії „Кетолік Ню Йорк" в інформативній нотатці п.з. „Чи відбудеться зустріч Папи з Ґорбачовим?" подає, що Ватикан не не має покищо коментаря про можливість зустрічі поміж Папою Іваном Павлом II і совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим від часу його сподіваної візити в Італії, напочатку 1988 року.

Отець Джіованні Д'Ерколє, асистент речника ватиканської пресової служби, заявив, що Ватикан не подасть коментарів на цю тему, поки пляни відвідин Ґорбачова не сконкретизуються.

Після зустрічі в Ню Йорку з совєтським міністром закордонних справ Едвардом Шеварднадзе італійський міністер закордонних справ Джуліо Андреотті, за звітуванням італійської преси, мав сказати, що Італія сподівається прибуття Ґорбачова в січні ц.р.

Можливість такої зустрічі була дискутована ще з початку 1986 року. Ватиканський речник Йоаким Наварро-Валлє сказав, що Папа „дуже правдоподібно зустрінеться з Ґорбачовим, якщо совєтський лідер висловить бажання авдієнції."

Як відомо, Папа Іван Павло II зустрічався двічі з колишнім совєтським міністром закордонних справ Андреєм Ґромиком.

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИ ЗАВЖДИ любувалися політичними сварками, а республіканці постійно наголошували культурність провадження своїх кампаній. Одначе минулого тижня якраз два передові республіканські кандидати віцепрезидент Джордж Буш і Баб Дол, провідник сенатської меншости почали взаємно себе обвинувачувати досить непристойно. Б. Дол закинув віцепрезидентові Бушові, що він притаює свої інформації про Іран-контра аферу, а Буш питав Дола, що він приховує, не виявляючи своїх податкових рахунків?

КОМІСІЯ ДЛЯ ПРОСЛІДЖЕННЯ причин упадку біржі 19-го жовтня 1987 року, назначена президентом Роналдом Реґеном, закінчила свою 60-денну працю. У своєму звіті комісія, що працювала під головуванням колишнього сенатора з Ню Джерзі Ніколаса Ф. Брейді пропонує різного роду зміни, а найперше це назначення меж щоденного торгування вартісними паперами та їхніх колихань в цінах. Реакція Білого Дому на цей звіт та його рекомендації — спокійна.

ДЕМОКРАТИЧНІ КАНДИДАТИ на президентську номінацію стишили до деякої міри свої голосні напади на Ґері Гарта, який після скандалу був зрезиґнував із кандидатури, але рішив повернутися до змагань у грудні 1987 року. Їхнє стримання зумовлене тим, що чим голосніші були їхні напади, тим більше популярности набирала його особа.

З ОГЛЯДУ НА РІЗКІ ЗМІНИ у суспільному житті Америки, сотні тисяч американських громадян купують нововведені пляни забезпечення опіки чи медичної допомоги старшим і невиліковально хворим членам родини. Причина — цього, що в теперішніх обставинах велике число жінок, дочок чи сестер, з огляду на працю не є спроможні доглядати за старшими й хворими членами родини.

У ВАШІНҐТОНІ НА ПРЕСОВІЙ конференції члени Громадської зустрічі на вершинах '88, непартійного проєкту, заявили, що громадяни чотирьох американських міст матимуть змогу висловити свої думки на тему американсько-совєтських відносин. Згадана організація переведе опити у Балтиморі, Сіятлі, Нешвіллі та Сан Антоніо, а це, як вірять організатори, дасть можливість президентським кандидатам формувати свою закордонну політику.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Гласність" у ділянці релігії

Протестантський проповідник Роберт Еверет з Ірвінґтону, стейт Ню Джерзі, поїхав на латинські свята Різдва Христового до СССР і перебував там у Москві та в Литві, в її столиці Вільнюсі. Наслухався страхіття переслідування релігії і віруючих у Бога. „Гласність", як гасло ніби „відкритого суспільства" і свободи думки, не стосується релігії. У Совєтському Союзі все ще зобов'язує гасло Жовтневої революції з-перед 70-ти років: „Релігія — це опій народу". Конкретно — тому пасторові оповідали, як то ті, що зважуються голосно вимагати свободи релігійного культу, „випадкого" опиняються на вулицях безпосередньо перед вантажними автами, які, не зупинячись, переїздять і торощать їх. За проповідування свободи релігійного культу висилають далі до ҐУЛаґів і в отих катівнях поводяться з такими „злочинцями" особливо жорстоко. Пастор Еверет оповідає, що відчув, велику полегшу, коли виїхав назад із СССР — те саме почуття мають всі туристи, які їдуть туди для зустрічі з рідними, щасливі, що їх побачили, але і щасливі, коли переступають на Захід залізну завісу і відчувають наче фізично атмосферу свободи на місце атмосфери неволі.

Пастор Еверет, який подає свої враження на сторінках американської преси, робить цікаву заввагу: „Тоді, коли жиди у всьому світі безупинно вимагають свободи для своїх одновірців в СССР, таврують факт існування тільки однієї синагоги у Москві і звертаються до всіх чинників на Заході, щоби вони вимагали від „свободолюбного" Ґорбачова дозволу на свобідний релігійний культ, західній світ не цікавиться переслідуванням християн.

Байдужість Заходу щодо переслідування практикуючих християн в СССР можна пояснити відомим у всьому світі фактом, що у Ватикані є група духовних достойників, які становлять неначе „проросійську школу" і у своєму русофільстві і готові на всі поступки коштом католиків та взагалі християн у СССР, у наївній та утопійній надії, що можна буде позискати для Римо-Католицької Церкви „великий русский народ". Кардинал Касароолі став уже наче символом такої наївної русофільської віри і нехтування долі підпільної Католицької Церкви в СССР, як чогось малого, яке стоїть на перешкоді приєднання „великого русского" народу. Тут пригадується приїзд до Львова у 1920 році монсеньйора Джіяніні, який у своєму звіті писав, що „Рутені нон матурі сунт ад реґендум" (Русини не дозріли до власної державности).

Каже староримська правда, що „Часи змінюються і ми зміняємось з ними". На превеликий жаль — здавалось би анахронічне гасло большевицької революції „Релігія — опій народу" все ще збережене у теорії і практиці. Переслідування віруючих і практикуючих християн у СССР при існуванні „леґальної" Православної Церкви, підлеглої, як і за царських часів світським політрукам тоді це був „прокурор святішого Синода", — є найкращим доказом на забріханість Ґорбачова, який зумів настільки піску насипати в очі західніх наївняків і анальфабетів, що „Таймс" проголосив його „Мужем року". Не відомо, чого ще треба буде, щоби той наївний ліво-ліберальний табір на Заході, включно з Америкою, побачив Міхаїла Ґорбачова правдивого, таким, яким він є у своїх ділах, а не в усмішках, які є засобом пропаґанди. Цей лівий лібералізм в Америці — це американська важка недуга , це нещастя Америки — всього вільного світу. Колись люди прозріють, але поки це станеться світ і в ньому Америка зазнає багато лиха: адже наївність Ф.Д. Рузвелта у 1945 році існує по нинішній день. „Гласність" у ділянці релігії — пусте слово, обраховане саме на безмежну наївність і політичну неграмотність західніх лібералів.

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА закордонних справ СССР Анатолій Адамишин, який перебуває в індійській столиці, заявив, що совєтському громадянинові Олександрові Бабієві не було ніякої потреби втікати і що він міг „в законному порядку" звернутися з просьбою про виїзд. Речник амбасади Австралії в Ню Делі Бретт Мартін заявив, що О. Бабій категорично відмовився від повернення в СССР на будь-яких умовах і настоює на наданні йому політичного притулку. За словами Б. Мартіна доля Бабія буде остаточно вирішена після завершення консультацій, які австралійська амбасада провадить зі совєтською та індійською сторонами. Індія не приймає політичних втікачів за вийнятком тих випадків, коли мова йде про дипломатів.

„НАШІ ОЧІ ЗВЕРНЕНІ НА УКРАЇНУ"

(Слово Папи Івана Павла II під час молитви „Ангел Господній")

Прихильність Папи Івана Павла II до української Церкви і народу стає постійно вимовною і видимою. Недавно Блаженніший Мирослав Іван опублікував нове число „Благовісника" з 142 сторінками документів і промов, які виголосив теперішній Папа в українській і чужих мовах про Україну та українців упродовж неповного ще десятиліття своєї архипастирської праці. Цей факт і кількість таких документів свідчать про незвичайне відношення цього Папи до нашого народу. В минулому про те годі було мріяти.

Радісну несподіванку зробив нам знову Іван Павло II, коли в неділю, 22-го листопада 1987 року під час молитви „Ангел Господній", за латинським звичаєм у своїй духовній мандрівці „крізь шляхи географії віри й культу Пречистої Діви Марії", з нагоди Марійського Року, заговорив про київську святософійську Богородицю-Оранту, про Київ як святе місто і місто Марії та про нашу батьківщину Україну.

Поміщуємо в українському перекладі повний текст Слова Вселенського Архиерея:

* * *

1. Сьогодні наші очі і наше серце линуть до того міста Пресвятої Діви Марії, якому на ім'я Київ — на берегах ріки Дніпра, серед безмежних степів України.

Зі своїм наверненням до християнства тисяча років тому Київська Русь одержала християнську віру від візантійської Церкви, в тій добі, коли ще не наступило пізніше відчуження тієї Церкви від латинської; одержала, отож, (Київська Церква) віру у візантійській формі, разом зі Святим Письмом, творами Святих Отців та літургічними книгами, які вже переклали на церковно-слов'янську мову брати Кирило і Методій, що прибули зі Солуня, і їх названо Апостолами Слов'ян. Вслід за проповідниками прибули численні ченці, мистці, які украсили церкви мозаїками, мальовилами, іконами.

Церква древньої Київської Руси переймила з Візантії велику набожність до Богоматері. Безчисленні храми — присвячені Богородиці. Перший княжий собор Києва, столичного городу, був посвячений Успенню Марії. Красою він перевищував усі храми Київської Руси, як це пише самовидець - літописець: „Князь прикрасив її золотом і сріблом, самоцвітами й багатим церковним посудом, так що не було їй рівні по всіх сусідніх країнах".

2. У величавій мозаїці святилища, на осяяному золотом тлі, ступає величава постать Богородиці Оранти („яка молиться"), символ, чи, краще Іконазображення Церкви в молитві, що постійно заступається за спасення всіх людей. Вона має назву „Нерушима Стіна". Мистець цієї мозаїки дуже докладно міряв силу і кути напрямів сонячних променів опівдні, у хвилині молитви „Ангел Господній". Тоді голубий і фіялковий, плетений золотом, одяг Богородиці у сонячних лучах видає пречудне сяйво. Уклад одежі та її окраси роблять Ікону ще величавішою, сповненою містичности, величі, святости. На склепінні святилища читаємо напис у грецькій мові Псалма 46: „Бог посеред неї, і вона не поручиться; поможе їй Бог рано до світанку" (Пс. 46,6).

3. Київ — святий город, бо у високому ступені він Марійський город. В ньому Богородицю — Заступницю (Оранту) взивають як опікунку міста і як Матір інших городів Руси. Тут Вона від тисяча років опікується своїми вірними і заступається за них перед Своїм Сином Ісусом. Уже 950 років тому київський князь Ярослав Мудрий посвятив Їй ввесь свій нарід. Тепер, у Тисячоріччя Хрищення Київської Руси, християнський люд Києва та України відновляє перед Нею складені Богові при Хрищенні приречення з просьбою, щоб опікувалась ним в наступному Тисячоріччі його християнської історії.

З усіма вірними цієї улюбленої землі піднесім і ми наші молитви до Пресвятої Діви.

* * *

„Ль'Оссерваторе Романо" з 23-24-го листопада 1987 року помістив на першій сторінці Слово Папи враз зі знімкою Святософійської Богоматері — Заступниці (Оранти).

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Різдвяний концерт капелі бандуристів у Ню Йорку

Виступ нашої репрезентативної Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка з Дітройту, що відбувся тут 6-го грудня 1987 року, в обширній залі Гантер коледжу, пишався помітно стильовою програмою. А саме релігійними піснями, точніше, майже цілісно рідними, одноразовими колядками та щедрівками. Деяким виїмком була в програмі „Молитва" з опери Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм", що в ній будь-яка зміна тексту була зовсім зайва. Оцей концерт, як і всеньке цьогорічне турне Капелі — це ще одна з мистецько-музичних присвят прославленню 1000-ліття Християнства України. Чому музиколюбна публіка не заповнила, головно тих дешевших місць у залі, це якась загадка?

Передусім уже сама поява Капелі на сцені була дуже додатнім і скріплюючим наші почування чинником. Бо замість сподіваної якоїсь 30-ки членів, ми зустрінули добірну 45-ку, а — як це стверджував пізніше диригент В. Колесник — дехто з членів не міг таки виїхати в оце турне через важливі зобов'язання. Голосово і звуково Капеля представляється тепер справді безконкуренційно. Воно і не дивниця, бож найкращі хористи зі ЗСА і Канади знайшлись у рядах Капелі. Очевидно, брак басів-октавістів, та їх — гадаю — тільки часово, брак тепер теж і на Україні в хорових організаціях.

Диригент Капелі Володимир Колесник — один із найкращих диригентів, які колинебудь проводили цим з'єднанням бандуристів. Його праця наочно професійна і цілеспрямовано мистецька.

Початок виступу виверщений могутнім, блискучим звуком із „З нами Бог" та в „Кондаку" не міг бути більш захоплюючим. Друга точка „Коляди" з опери Лисенка „Різдвяна ніч" з музичної точки погляду була підхожим вибором для програми, проте, практично, вислід виконання колядок був радше блідий. В опері, при театральній обставці зі супроводом оркестри, спів колядок у різних місцях села мусить чинити глибоке враження, на концертовій сцені, вже хоч би кільказразове „Чи дома, дома, бідная вдова" створювало монотонію. Однак переконливість і чар хорового співу під звучання бандур повернув знову з прекрасним твором Стеценка „Благослови душе моя Господа". Соліст-бас П. Пахолюк голосово ще і сьогодні хоч на оперову сцену. Досконало призвучала сповнена гумору народна „Коза" Козицького.

Чоловічим хорам варто затямити, що „Щедрика" треба облишити для мішаного хору. Як би чоловічий хор і не співав по-мистецьки цю композицію, голосових кольорів, що їх дають сопрани і альти та які такі потрібні тут, йому ніколи не видобути зі себе. В іншому випадку знову такі кольори зовсім непотрібні будуть у „Закувала та сива зозуля". Великим успіхом увінчалась „Молитва" із „Запорожця за Дунаєм", та тенор Оришкевич був першорядним солістом. А хор закарбував тут свої найпотужніше фортіссімо всього концерту.

У другій частині програми почули ми речитативне „Блажен муж" Гнатишина, де вирізнялись чіткі і пам'ятні поступово динамічні скріплювання та такі ж голосові заникання у фразуванні. Щедрівка „Святі сиділи каміння били" в обробці В. Божика зі сольо Цісарика і Гончаренка, вражала дуже приємно своїми яскравими дисонансами. „Через поле широкеє" — досить оригінальна, розтягла, дещо дивна композиція. Вона ніби народна і не зовсім. На кожний випадок почути її треба було і виведення Капелею було прикладне. Хоч „Різдвяні дзвони" в обробці Г. Концевича не чинять уже того враження, що давнішими літами (стали менше сенсаційними), проте вони завжди подобаються широкій публіці. Соліст-баритон Цісарук, хоч дещо слабший, як ще недавнечко, все таки це путящий співак. Зате бандуристи-інструменталісти показались найбільш бравими в цьому творі, як теж попередньо в „Молитві".

Сповнені народно-святкового гумору були колядки з цінної збірки О. Рубця. Однак не знають слухачі чиї це обробки на хор? Адже Капеля мусить дати приклад музичної грамотности. З мелодичного боку колядки не були дуже особливі. Однак цікаво було послухати їх. Пописувались солісти Писаренко, Цісарук, Оришкевич, Сорока.

(Закінчення на стор. 7)

Володимир Жила

ЧЕСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ — НАША ЧЕСТЬ

Українці в розсіянні мають повне право пишатися своїми успіхами, але вони не можуть і не повинні заспокоюватись на досягнутому. Розвивати свою організаційну сітку, рухати вперед науку — це значить дбати про розквіт українства поза межами поневоленої і стероризованої Батьківщини.

Адже роля свідомости нашої людини у суспільній діяльності збільшуватиметься з кожним кроком нашого просування на шляху до кращої зорганізованости й більшої жертовности. Тому ми не можемо миритися з байдужністю і пасивністю в будь-якій ділянці нашого зусилля. Ми мусимо пам'ятати, що активна участь громадян у нашій громадсько-національній і політичній діяльності — закон життя нашого розпорошеного суспільства, прояв його патріотизму. Отже, треба тільки, щоб цю просту істину ми правильно зрозуміли й глибоко засвоїли.

Під цю хвилину це відноситься до найбільш пекучого питання нашого століття — найганебнішого злочину московсько-комуністичної системи й її верховода Сталіна — страшного голодомору, в якому загинуло понад сім мільйонів українців у тому числі жінок і дітей. Цю справу зараз досліджує Конгресова комісія для дослідження і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, на працю якої Уряд Америки призначив суму 400,000 долярів. Але ця сума уже на початку видалась недостатньою. На проведення серйозної і наскрізь авторитетної студії трагедії голоду треба багато більше фінансових засобів.

Досі згадана Комісія провела велику роботу, як говорив 21-го листопада ц.р. заступник голови уряду проф. Іван Самійленко на засіданні Уряду УНР в екзилі. Вона уже перевела дев'ять публічних засідань, на яких заслухано зізнання наочних свідків страшного голоду, вибрано цінні інформації зі споминів близько 200 авторів, що пережили голод і простудійовано численні урядові й неурядові документи, що появилися з цього приводу. Частина цього документального матеріялу уже опублікована в першій книзі, решта — 2,500 сторінок готується до друку. Окремим виданням має вийти історіографія голоду та джерельні матеріяли, включно з індексом совєтської преси дотичної до голоду 1932-33 роках. Заключною працею Комісії має бути звіт про дослідження голоду призначений для Конгресу. Термін праці Комісії, установлений законом, як відомо є — 22-го червня 1988 року, точно в два роки від її першого засідання. Але, щоб щасливо завершити цю справу потрібно проявити жертовність з українського боку — потрібно допомогти Комісії сумою 172,000 долярів. Це, — як твердив проф. Самійленко, — під цю хвилину одне з найважливіших українських завдань, виконання якого залежить не лише від нашої матеріяльної спроможности, а насамперед від рівня нашої національної свідомости.

Суспільний лад, у якому живемо, дає нам широкий простір для розкриття наших творчих можливостей, таланту й найрозумнішого прикладання сил і здібностей. За таких умов кожен з нас легко може знайти собі місце для праці з найкращою віддачею сил і з найкращими наслідками для добра справи, щоб гармонійно поєднати інтереси нашого народу в розсіянні з історичною відповідальністю донести до свідомости світу авторитетним документом американського Конгресу правду про голод.

З приводу інформації проф. Самійленка забирали голос усі присутні члени уряду. На пропозицію керівника Ресорту культури й науки, проф. Володимира Жили, схвалено одноголосно пожертвувати на цю превисоку справу 1,000 долярів і закликати українське патріотичне громадянство негайно прийти з допомогою Конгресовій комісії для дослідження голодової облоги в Україні, щоб таким чином не тільки виконати важливе історичне завдання, але дати ще один доказ нашої національної свідомости й готовости стояти твердо в обороні української правди й гідного пошанування жертв страшного голодомору 1932-1933 років.

Усі пожертви можна відтягати від прибуткового податку. Гроші висилати на адресу: Commission on the Ukraine Famine, 1111 20th Street N. W., Suite 537, Washington, D.C. 20579.

К. Крупський

70-ЛІТТЯ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ У СВІТІ КРИТИКИ

I.

Минули ті часи, коли ми, як новоприбулі еміґранти, наполегливо твердили, що Америка не знає істоти Совєтського Союзу, за назвою якого хитро скривається московська імперія. Сьогодні таке наше твердження тільки було б доказом того, що ми самі не є в курсі справи. Читаючи відповідну літературу треба подивляти те, як докладно є зорієнтований американські пресові кола в тому, що собою становить цей т.зв. Совєтський Союз. Різні дослідчі інститути та їхні специ, неначе рентгенівським апаратом наскрізь, просвітлюють Совєтський Союз та знають його державну систему краще, чим знають її мільйони жителів „Союзу".

Для прикладу візьмім останній випуск журналу „Форейн Афферс", за зиму 1987/88, в якому на 16-ох сторінках надруковані вийнятки промови Михайла С. Ґорбачова, виголошеної 2-го листопада 1987 року, з нагоди 70-ліття большевицької революції.

Замість коментаря на цей текст промови Ґорбачова, редакція названого журналу зробила щось практичнішого. Вона перед текстом цієї промови надрукувала на 22-ох сторінках статтю професора Єйл університету — Волфґанга Леонгарда п. н. „Большевицькій революції сповнилася 70-ка". Варто зазначити, що проф. Леонард є автором книжки п. н. „Кремль і Захід: реалістичний підхід", яка була опублікована в минулому році. В нотатці до статті проф. Леонгарда сказано, що він в роках 1935-45, студіював у Москві.

Правда, ми вже зустрічали таких авторів, що набули освіту в Москві і на їхній освіті відбилася індоктринація урядової совєтської науки, одначе, стаття проф. Леонгарда свідчить, що її автор зумів піднестися понад політичну пропаґандивну індоктринацію. Уже на вступі статті він каже, що вже 70 років по усіх совєтських школах, почавши від початкових, а на високих школах кінчаючи, вбивають в голови совєтських громадян урядову доктрину марксизму-ленінізму, а проте, тепер вже дійшло до того, що широкі маси совєтського населення прямо не вірять ніяким доктринам та обіцянкам. Пропаґанда вже зануджує совєтську людину, а тим більше, що тепер совєтське населення є більше грамотне чим воно було в часі революції, і тоді те населення дало себе обманути обіцянками.

Автор каже, що совєтські провідники твердять немов історія совєтського періоду позначена постійним і незмінним історичним та ідеологічним продовженням від часу Леніна посьогодні. Автор не погоджується з таким твердженням. Цю зміну легко запримічуємо, каже він, коли докладно приглянемось наступним п'ятьом періодам совєтської влади: Революційна ера Леніна (1917-24) тоталітарний період Сталіна (1924-53), десталінізація Хрущова (1953-64), період бюрократичної реставрації сталінізму Брежнєва (1964-82) і теперішній період та його важливість для совєтської ідеології в майбутньому.

У дальшому тексті статті автор подає зміни, які наступили в тих періодах. Автор згадує відомий факт, а саме, що коротко перед своєю смертю Ленін з виразним песимізмом писав, що „Совєтська адміністраційна система, на ділі була старим російським апаратом, який большевики перебрали від царизму та крихітку підсмарували її совєтською оливою. Леніна журив ріст російського націоналізму. Він помер 21-го січня 1924 року. Його наполегливу пропозицію позбавити Сталіна посту генерального секретаря не виконано. Ленін не уявляє собі того, що його перестороги проти бюрократії російського націоналізму покажуться такими правдивими".

Не можна не погодитись з автором в тому, що кожен із названих періодів совєтської влади позначився якоюсь зміною, яка заперечує офіційне твердження совєтських провідників того, начебто в совєтській системі від початку її існування посьогодні ніяких змін не було.

У „присязі" біля труни Леніна, 26-го січня того ж року, Сталін сказав: „Товариші! Ми комуністи є людьми спеціяльного характеру. Ми створені з іншої матерії. Ми є ті, що творять армію величезної пролетарської стратегії, армії товариша Леніна... Немає нічого вищого від титулу члена партії, творцем і провідником якої був товариш Ленін".

Смерть Леніна тільки дала Сталінові нагоду формально започаткувати культ Леніна, а на ділі, сталося зовсім інакше. Сталін як тільки позбувся опозиції почав творити культ власної особи. Він приступив до чисток, у яких послуговувався нечуваним в історії людства терором. Замість обіцяного совєтського раю створив страшне пекло. Він зовсім відступив від ленінізму. Після власної вподоби змінював внутрішню і зовнішню політику Совєтського Союзу, керуючись своїми власними доктринами. Наприклад, замість Ленінської „доктрини революційного інтернаціоналізму" проголосив доктрину „соціялізму в одній країні" і т.п. зміни в політиці, в економіці та в соціяльному житті цілої совєтської імперії.

Автор каже, що „Революційний інтернаціоналізм ери Леніна був чимраз більше замінений совєтським патріотизмом, який поступово почав зливатись з російським націоналізмом".

У1936 році, Сталін по радіо врочисто проголосив: „Нашій совєтській спільноті вже вдалося осягнути соціялізм. Ми створили соціялістичну систему, а це означає, що ми створили те, що в мові марксизму називається першою, або нижчою фазою комунізму. Отже, ми вже осягнули першу фазу комунізму — соціялізм".

Тоді Сталін заявив, що „Експлуатація людини — людиною забороняється, а Совєтський Союз відзначився моральною та політичною єдністю і тому в нас може існувати тільки одна партія".

У часі цієї проклямації велика чистка вже розпочалася. Сім мільйонів арештованих включали цвіт інтеліґенції і понад 70 відсотків старих членів партії, каже автор. Особливий удар дістали товариші по боротьбі Леніна, яких знеславлено як „аґентів", „запроданців", „зрадників" „вбивників" і „скажених собак". Їх на скору руку засуджували і негайно розстрілювали.

Ми знаємо, що всі злочини Сталіна не є ніякою новиною для українців, які пережили жорстоке „розкуркулювання" наших селян, страшний голод і найбільш брутальні частки. Ми подаємо лиш кілька думок чужого автора для ілюстрації цього, як він розглядає найбільш жорстокий період комунізму в Совєтському Союзі, період Сталіна, який тривав найдовше, бо аж 29 років, і тому автор найдовше зупинився на цьому страшному періоді, щоб дати вірніший образ найбільшого тирана в історії людства.

Варто підкреслити, що автор не утотожнює Совєтського Союзу з Росією, як це ще робить чимало авторів на Заході. В кількох місцях автор згадує, що пануючим народом у совєтській імперії є росіяни. Він наводить факти, коли і з якої нагоди Сталін встановив у совєтській імперії погляд про вищість росіян. У останніх роках шаленого диктаторства Сталіна (1945-1953) переведено кампанію проти „космополітизму" з обвинуваченням совєтських науковців у перебільшенні оцінки чужих теорій та осягів. Усі завоювання царської Росії в XVIII і XIX століттях „ретроспективним законом" визнано як „прогресивні події в совєтській історії". У цих роках культ особи Сталіна сягнув такого розміру, що московська „Правда" не написала ні однієї статті в якій не покликалась би на „геніяльність" Сталіна. А яке гучне 70-ліття уродин Сталіна справили 21-го грудня 1949 року, то ні одна клясова спільнота не справляла щось подібного своїм королям чи президентам.

На початку огляду періоду Сталіна, автор сказав, що Сталін, перебравши владу після Леніна, відступив від ленінізму. Тому, що дехто з читачів міг би зрозуміти, що автор висловлюється про ленінізм як про щось краще від сталінізму, зацитуємо інше місце статті, де автор виразніше висловлюється про це:

„Це є правдою, що сталінізм був наростком ленінізму, а Сталін міг цитувати деякі Ленінові твердження та ідеї. Вони обидва вірили в 'історичні закони', в боротьбу між капіталізмом і соціялізмом і в диктатуру пролетаріяту, як в перехід до соціялізму. Обидва визнавали провідну ролю партійної еліти опертої на ідеологічних принципах. Обидва вірили в позбавлення сили експлуатуючих кляс у безпощадній боротьбі проти різних груп натаврованих як „вороги", і вкінці, в осягнення соціялізму як першої стадії в розвитку безклясової комуністичної спільноти".

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 8-го до 13-го червня 1987 р.

(2)

Звіт Головного Предсідника д-ра Івана Флиса

Закінчення

„СОЮЗІВКА"

З паном Володимиром Квасом у проводі „Союзівка" почала набирати інший вигляд. Пан Квас дістав вільну руку щодо перерібки на „Союзівці" всього , що було роками занедбане. Роками дороги були тільки латані, також водопроводи та устаткування на „Союзівці" десятки років були тільки провізорично направлювані. Вживання меблів на „Союзівці" протягано далеко поза нормальні роки їх вжитку, всяке відновлювання майже припинилося, нові побудови не доходили дальше поза сталію їх плянування і наші члени, які вже і так дуже терпеливі, почали нарікати.

Пан Квас дістав зелене світло на закуп нових меблів, на нові побудови, на вставлення нових котлів, на основі направи доріг, на побудову нових будинків і віднову старих. Цей процес продовжується ще тепер з новими плянами на приміщення для працівників, що їх дуже потребує „Союзівка".

Пан Квас завжди глядів вперед і плянував на той день, коли він вповні віддасть свої обов'яки адміністратора. Цей день прийшов на початку 1987 року. До того часу пан Квас вспів вишколити асистента Володимира Гайдара, який разом із Дорком Семчишином стали співадміністраторами „Союзівки". Пан Гайдар став адміністратором бюра і споріднених з ним відповідальностей, а пан Семчишин перебрав відповідальності за технічне вдержування „Союзівки" і споріднені з ним обов'язки. Ми бажаємо їм обом успіхів.

Мушу теж признати, що пані Уляна Дячук взяла на себе відповідальність за книговедення на „Союзівці". Пан Квас є тепер уповноважений Головним Екзекутивним Комітетом наглядати над „Союзівкою" і він не втручається в адміністрацію „Союзівки", але готовий потихо давати поради, коли можна вести певні справи інакше.

Пан Квас залишається відповідальним за перебудову на „Союзівці". Цього літа покажеться, наскільки вдатними були структуральні зміни адміністрації.

ДІЯЛЬН!СТЬ УНСОЮЗУ В КАНАДІ

Головний Уряд має право установляти Раду Директорів УНСоюзу у Канаді, яка вестиме діяльність УНСоюзу під юрисдикцією Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу. Ця Рада має дістати канцелярію і бюджет з фондів, отриманих з діяльности в Канаді, які мають бути здепоновані на окремому банковому конті в Канаді, — урядовців з правом підписування має призначити Рада, яка буде відповідальна перед Головним Екзекутивним Комітетом, запосередництвом Головного Директора для Канади. Таку резолюцію прийняла 31-ша Конвенція УНСоюзу, яка відбулася у днях 25 до 31 травня 1986 року.

Але розгляньмо спершу організаторські осяги в Канаді у 1986 р. Поставлено квоту 40С. Насправді Канада зорганізувала в 1986 році 187 нових членів. Цей Головний Уряд повинен перевірити цілу проблему. Чи Канада потребує власну Раду Директорів на те, щоби зорганізувати 187 членів?

Канада також дуже зацікавлена у тому, щоб придбати для себе власну реальність. Інвестиція у нерухомості — здорова річ. Але чи це здорова інвестиційна політика, інвестувати близько мільйон долярів у реальність у Торонто, особливо тоді, коли інші округи поза Торонтом є проти такої інвестиції?

УНСоюз безуспішно шукав організатора на повний час в обширі міста Торонто. Коли ми не всилі знайти людини, яка була б нашим організатором на повний час на Канаду, то хто дбатиме про наше бюро у Канаді?

17 січня 1987 р. відбулися збори в Канаді, Збори нашого Канадського Представництва. Я був там приявний, як також були там директор на Канаду Іван Геврик, головний контролер Леонід Філь, Текля Мороз і Василь Дідюк, головні радні. Хоча деякі члени того зібрання були тої думки, що Конвенція дала право нашій Канадській Репрезентації створити Раду Директорів, переміг розум, коли відчитано дотичну резолюцію. Канадська Репрезентація вибрала Комісію, яка мала скласти і представити на цих річних зборах резолюцію щодо встановлення для Канади Ради Директорів УНСоюзу. Справу розгляду канадської діяльности поставлено, як окрему точку денного порядку цього нашого засідання.

КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ

Головний Уряд УНСоюзу на свому річному засіданні на „Союзівці" в 1985 році покликав до життя 10-тичленний „Комітет оборони української спадщини". Тепер цей Комітет складається з 9-ти членів і багато разів призначав фонди іншим організаціям та окремим особам, які потребували грошової допомоги, щоб могти обороняти добре українське ім'я. Ще перед Конвенцією УНСоюзу в 1986 році рішено, що цей Комітет буде приділяти допомогу акціям-проєктам допомоги українській справі, радше чим різним організаціям.

Одною з наших цілей — встановити і вдержувати у Вашінгтоні, Д.К., окреме бюро УНСоюзу для популяризації доброго українського імени серед наших крайових законодавців та інших осіб, не вдалося здійснити просто тому, що не можна було знайти у Вашингтоні відповідної людини для очолювання такого бюра.

Треба ще ждати на вислід наших зусиль, як спонзора справи Юозаса Кунгіса перед Верховним Судом. Ця справа отримала від нашого Комітету найвищу грошову допомогу. Наш Комітет діяв у переконанні, що коли не зробимо відклику у цій справі, то деяким членам УНСоюзу може грозити денатуралізація та депортація.

ВИСНОВКИ

Від близько сотні років УНСоюз виконує своє зобов'язання давати своїм членам забезпечення на життя і поспішати з братською допомогою, що в значній мірі облегшило б і покращало б життя наших членів, заспокоюючи їх потреби й бажання.

Ви будете чути про УНСоюз щораз більше й більше, бо він відроджується і працює жвавіше. Це щось більше, як тільки асекураційна компанія, як це говорять деякі наші „приятелі". УНСоюз є українською братською установою і власником великих реальностей, з чого має прибуток, який напевно дозволить продовжувати і поширювати братську діяльність на користь наших членів, нашої української громади та української справи.

УНСоюз дає гарне забезпечення нашим членам і таким чином помагає їм економічно. Із прибутків, що їх УНСоюз має з братського забезпечення та з інвестицій в реальностях УНСоюз має можливість давати братську допомогу своїм членам і цілій громаді. УНСоюз помагає своїм членам тримати з гордістю догори голови та відбивати несправедливі закиди щодо злогадних національних прогріхів.

УНСоюз є партнером між своїми понад 400 Відділами і 25-членним Головним Урядом між Головним Екзекутивним Комітетом і 76,000 власників грамот. Це установа — Український Народний Союз, — власність українсько-американської та українсько-канадської громад, це партнер і посередник ідеалів нашого високопатріотичного суспільства та всієї української справи, яка тепер опинилася на перехресті збереження себе чи загину.

Активи УНСоюзу досягли під кінець 1986 року 56,649.312 дол. що виказує зріст над активами з 31 грудня 1985 року на 2,378,000 дол. Надвишка резерви зросла до суми понад 17,000,000. Дохід із щомісячних премій у 1986 році був вищий, хоч число членів далі зменшувалось. Це завдячується зростові продажу наших грамот забезпечення з одноразовими вкладками, які стали популярними серед членів.

З теперішньої перспективи рік 1986 був знаменитим роком. Знаменитим був щодо зросту активів. Знаменитим був з погляду нашої політики, бо ми додали до нашої діяльности деякі елементи, які — сподіваємося — принесуть нам користь на дальшу мету.

УНСоюз потвердив своє зобов'язання щодо нових метод продажу нашого братського забезпечення, як це доручено нам на Конвенції з 1982 року у Рочестері. УНСоюз відновив свої зобов'язання щодо братерства. Братерську діяльність треба продовжувати, без уваги на кошти, чи-то почерез діяльність у Відділах, чи з ініціятиви централі, чи під натиском конечности — на всіх рівнях.

УНСоюз є тепер в середині росту почерез Професійний Департамент Продажу Забезпечення. Наші секретарі постарілись. Вони не змогли зорганізувати за рік 4.000 нових членів, що могло б заповнити прогалину, яку дістаємо через втрату членів в наслідок смертности. Молода, енегрійна професійна сила продажу забезпечення, затруднена на повний час, може пожвавити наші організаторські зусилля і повинна з допомогою секретарів наших Відділів, надолужити наші щорічні втрати в членстві.

Український Народний Союз і його провідники ніколи не забували про основні завдання та велику місію нашої установи: допомагати нашому членству, нашим громадам українців по цілому світі та зокрема нашим братам українцям на рідних землях де вони повинні стати господарями на своїй вільній землі. Власне всі наші заходи покращати нашу забезпеченеву службу членству та скріпити наш Український Народний Союз робимо ми з думкою посилити нашу працю на користь нашого членства та української справи.

Soyuzivka

With Mr. Walter Kwas at the helm, Soyuzivka began to take on a different look. Mr. Kwas was given a free reign in reconstructing everything in Soyuzivka that for years had been neglected. The roads were being for years, patched up, the plumbing at Soyuzivka was for tens of years receiving band aid repairs. The life of Soyuzivka furniture was stretched out beyond normal hotel years, innovation had seemed to come to a stand still, new construction went no further than the planning stage and our members, as patient as they are, began to grumble.

Mr. Kwas was given the green light for new purchases of furniture, for new construction, for replacement of boilers, for major road repairs, and for construction of new facilities and betterment of old. This process is proceeding even now, with new plans being prepared for housing for our employees, which Soyuzivka needs very badly.

Mr. Kwas was always looking ahead and planning for the day when he would entirely surrender all of his managerial authority. That day came with the beginning of 1987. By that time Mr. Kwas managed to train an assistant Walter Hajdar, who along with Dorko Semchyshyn became co-managers of Soyuzivka. Mr. Hajdar became manager of the office with accompanying responsibilities and Mr. Semchyshyn assumed the responsibilities of Soyuzivka maintenance and accompanying duties. We wish them well.

I must also acknowledge that Mrs. Ulana Diachuk has assumed the responsibilities for the accounting practices at Soyuzivka Mr. Kwas is the Supreme Executive Committee's overseer at Soyuzivka, who does not openly interefere in the management but is ready to quietly suggest perhaps another way that a matter could be handled.

Mr. Kwas remains in charge of construction at Soyuzivka. This summer will reveal how our new managerial structure functions.

U.N.A.'s Canadian Operation

"The Supreme Assembly has the authority to establish a Board of Directors of Ukrainian National Association in Canada which will conduct U.N.A. activities under the jurisdiction of the Supreme Executive Committee of the U.N.A. This Board should be provided with an office and a budget out of the funds of the Canadian operations to be deposited in a separate bank account in Canada, whose signing officers will be appointed by the Board, which will be accountable to the Supreme Executive Committee through the Supreme Director for Canada". The foregoing resolution was adopted by the 31st Convention of the U.N.A. held during May 25 to 31, 1986.

But let us first consider the organizational attainment of Canada in 1986. Quota was 400. Canada actually organized in 1986, 187 new members. This Supreme Assembly has to consider the entire problem. Does Canada need its own Board of Directors to organize 187 members?

Canada is also very anxious to buy real estate for itself. Investment in real estate is sound. But is it sound investment policy to invest close to a million dollars in real estate in Toronto, especially if other districts than Toronto are against such investment?

U.N.A. has been unsuccessful in retaining the service of a full time organizer for the Toronto area. If we are unable to hire a full time sales person for Canada, who will take care of our Canadian office?

A meeting of the U.N.A. Canadian Representation was held in Canada on January 17, 1987. I was present as well as John Hewryk, Director for Canada, Leonid Fil, Supreme Auditor, and Telka Moroz and Wasyl Didiuk, Supreme Advisors. Although some members of the representation were of the opinion that the convention gave the right to our Canadian Representation to form a Canadian Board of Directors, reason prevailed when the actual resolution was read to them. The Canadian Represenation formed a by-laws committee which was to work on and to present at this Annual Meeting proper resolutions for the establishment of a U.N.A. Board of Directors for Canada.

Consideration of U.N.A. Canadian operation has been set up as a separate matter to be considered at this meeting.

Ukrainian Heritage Defense Committee

The 10 member Ukrainian Heritage Defense Committee was formed by the Supreme Assembly of the UNA at our 1985 Annual Meeting at Soyuzivka. Now the committee is composed of 9 members. It has met many times and dispensed funds to other organizations and individuals who needed monetary aid to enable them to continue to defend the good Ukrainian name. Just prior to the 1986 Convention of the UNA it was a determined that this committee would steer aid to projects intended to aid the Ukrainian cause rather than to organizations.

One of our aims, to establish and maintain a Washington, D.C. UNA office for the purpose of popularizing among our national law makers and others, the good Ukrainian name, did not materialize due to our inability to find a proper person in Washington, D.C. to head this office.

The result of our participation as Amicus Curie in the Juozas Kungys Case in the Supreme Court of U.S., is yet to be determined. This case received the largest single grant from this committee. The committee felt that if the subject decision was not appealed some of our U.N.A. members would be in danger of denaturalization and deportation.

Conclusion

For almost a century, U.N.A. has fulfilled its pledge to furnish quality life insurance and fraternal service which would greatly transcend the needs and aspirations of U.N.A. members.

You will hear about U.N.A. more and more because it has awakened and it is doing more. It is more than an insurance company as some of our friends would have us pegged. The U.N.A. is a Ukrainian fraternal insurance institution with real estate interests, income from which will undoubtedly enable U.N.A. to continue and expand its fraternal services to benefit U.N.A. members, our Ukrainian community and our Ukrainian cause.

U.N.A. provides quality insurance for members and therefore plays an integral part in protecting its members economically. With the profits that the U.N.A. derives from its fraternal insurance and from its real estate investments, it is able to render fraternal service to our members and to our community. The U.N.A. enables Ukrainians to lift up their heads with pride, and fight back unjust allegations of alleged national mis-perpetration.

The U.N.A. is a partnership between over 400 branches and a 25 member Supreme Assembly, between the Supreme Executive Committee and 76,000 policy owners, between the entity known as the Ukrainian National Association and the Ukrainian American and Canadian communities, between the ideals and aspirations of our highly patriotic community and the Ukrainian cause which finds itself, at present, as the crossroads of survival and oblivion.

The U.N.A.'s assets at the end of 1986 were $56,849,312 which show an increase over assets of December 31, 1985 of $2,378,000 U.N.A.'s Unassigned Surplus has risen above $17,000,000. U.N.A.'s monthly collection of premiums on insurance in 1986 was higher, even though the total membership kept decreasing. This is due to the increase in sales of single premium insurance certificates, which appear to be much in favor with our members.

From the point of view of the U.N.A., 1986 was a tremendous year. Tremendous from the point of view of growth in assets. Tremendous from the point of view of policy, for we have stressed certain elements in our every day operation which we believe will be beneficial to our fraternal existence in the long run.

The U.N.A. has confirmed its commitment to new ways of selling fraternal insurance, as it was directed to do by the 1982 Rochester Convention. The U.N.A. has renewed its commitment to Fraternalism. Fraternal activity whether initiated on the Branch level, whether it is initiated by the main office and enchanced through the activity of our Branches or whether it is imposed upon the U.N.A. by necessity, should be encouraged by the U.N.A. on every level regardless of the cost involved.

The U.N.A. is now in the midst of expanding the growth of Professional Sales Department. Our secretaries have aged. They are unable to organize 4000 new members annually, which would be required to replenish the U.N.A.'s ranks due annual attrition. The young, vigorous, professional, full time sales force should envigorate our organizing effort and enable U.N.A., with cooperation of Branch Secretaries and Organizers, to eradicate the annual loss in membership.

The Ukrainian National Association and its leadership, never forgot the basic directives of its very existence and the mission of our institution to render fraternal aid to our members, to our communities throughout the world, and especially to our brothers and sisters living in our beloved Ukraine with the hope that they become the masters of their own destinies.

All of our fraternal efforts to improve the U.N.A.'s service to its members and to strengthen our Ukrainian National Association were made in the hope of intensifying our fraternal efforts for the good of our members and for the good of the Ukrainian cause.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася

My annual report this year is divided into three sections: 1) UNA activities; 2) Community activities; 3) Impressions and Recommendations.

UNA Activities

My UNA activities during the past year included participation in:

1) The Supreme Executive Board meetings — October 25 and December 29.

2) Two Chicago UNA District Committee meetings — February 28 and May 2.

3) A Supreme Assembly meeting — September 4.

4) A meeting of UNA Branch 423 in Chicago — March 15.

5) A meeting of the UNA Heritage Defense Committee.

6) Dinner meetings with Henry Floyd (December 9) and Stephen Bohacz (January 5) to discuss recruitment of new members.

7) A UNA meeting in Phoenix — February 13.

8) Meetings of UNA District Committees in Buffalo (March 29), Boston (April 4) and Cleveland (April 22).

In addition to the above, I was also active with the Ukraine Famine Commission where I serve as a public member, an appointment made possible with the help of the UNA Supreme Executive. During the past year I attended meetings and hearings of the Commission in Washington (October 8 and April 29) Chicago (November 7) and Phoenix (February 13).

Thanks to financial support from the UNA Heritage Defense Committee, the Ukraine Famine Commission was able to publish and educator's curriculum guide for distribution to American and Canadian schools. Prepared by me with the assistance of Dr. James Mace, the guide was introduced during a UNA-funded educators' institute in Chicago on November 8. Since then, the guide has been distributed to educators in Arizona, Wisconsin, Pennsylvania, New York, and Ontario. It is our hope that during the next five years the guide will find its way into the school curriculums of schools in every state and province in North America.

Finally, I wrote twenty-six "Faces and Places" columns for the **Ukrainian Weekly**. Next month will mark the third anniversary of this bi-weekly column.

Community Activities

Believing that every UNA supreme officer should be visible in the Ukrainian community, I have also served as:

1) President of the St. Nicholas Ukrainian Catholic Cathedral school board. The most significant event our board sponsored during the past year was the 50th anniversary banquet and ball last May 9. The event generated some $52,000 in additional revenue. Some $100,000 was raised for the school during my tenure. As usual, the UNA Supreme Executive was generous in its financial support whether it was purchasing tables for the two banquets we sponsored or in buying a box of seats for the dance concert in 1986.

2) Vice-Prsident of the Ukrainian American Justice Committee in Chicago. My involvement included coordinating the famine institute of November 8 and a variety of press and TV events associated with the TV mini-series "Escape from Sobibor", the Demjanjuk trial, and Jewish Ukrainophobia.

3) A presenting team member along with my wife Lesia of Ukainian Marriage Encounter. On November 21-23 we presented a Ukrainian Marriage Encounter weekend in Livonia, Michigan.

Impressions and Recommendations

My impressions during the past year can be divided into bad news and good news.

The bad news is that our community is dying — our two largest institutions, the Ukrainian Catholic Church and the Ukrainian National Association, are losing members every day — and there appear to be few leaders eager to turn the tide.

The good news is that our community is desperate for the kind of leadership the Ukrainian National Association can provide.

I am delighted that at long last we are able to implement some of the recommendations of the Ballew Report. Our sales force is being strenghtened and it appears to be headed in the right direction. If I have one recommendation in this regard it is that we provide "finder's fees" for UNA branch secretaries who provide leads for our professional sales staff. A finder's fee will be one more incentive for branch secretaries to search for prospective new members.

A second recommendation is that we continue the work of the UNA Heritage Defence Committee with additional funding. Our work in this regard has just begun.

Звіт головного директора для Канади мгра Івана Геврика

В першу чергу складаю щиру подяку Шановним Делегаткам і Делегатам 31-ої Конвенції УНС за довір'я до мене і вибір мене до Контрольної Комісії УНС на слудуючу Каденцію.

В березні 1986 року Контрольна Комісія перевела контролю діловодства за 1985 рік, звіт якої був представлений на Конвенції в Дітройті. Там же я звітував як голова Контрольної Комісії та подав певні рекомендації.

Брав участь в деяких засіданнях Екзекутиви, скликав Контрольну Комісію 15 вересня 1986 року для переведення поконвенційної контролі. Як звичайно, кожного разу два інші контролери мали свої застереження для відбуття контролі. Приїхав тільки о. мітрат С. Біляк і я, а С. Гавриш не міг контролювати, будучи в цей час урядником УНС.

Ми перевірили конвенційні видатки, суспенди членів, які були зорганізовані до Конвенції, а вже у місяці вересні були суспендовані майже всі в деяких відділах. Треба подавати числа новозорганізованих членів, а також подавати тих, які не заплатили ані одної вкладки, бо виготовлення грамот потягає за собою видатки.

При перевірці пожертв на Фонд Оборони Української Спадщини і „Комітету Оборони Української Спадщини" я зауважив, що члени цього комітету відбуваючи засідання, беруть за це дієту плюс всі видатки на доїзд і тим підібне. Я це заявив на засіданні Екзекутиви і уважаю, що є гріхом збирати від членів чеки дивиденди і з тих грошей брати дієту. Для загальної справи треба віддати час даром, а взяти тільки видатки за подорож, так, як беруть представники до СКВУ, КУК, УККА, УКРади. В Канаді ніхто за це платні не дістає.

Підношу цю справу тому, бо це я, в добрій вірі, ставив той комітет на річному засіданні.

Річночасно я перевірив, що заплачено за друк „Аміці Куріае" „Amici Curiae" 13 тисяч долярів.

Подаю це тому, бо в протоколі з 25-тої Конвенції на сторінці 71-шій тодішний голова Контрольної Комісії д-р

Б. Галан заявив як слідує: „Головна Контрольна Комісія вважає, що члени Контрольної Комісії не можуть занимати жодних платних позицій в УНСоюзі навіть з призначенням Екзекутиви, бо вони є покликані до контролі тоїж Екзекутиви".

Як головний контролер і голова Контрольної Комісії УНС, вважав своїм обов'язком пильно стежити за фінансовим, організаційним і громадським життям Українського Народного Союзу.

Праця нашого Союзу багатогранна, вона не замикається до самої лише асекураційної діяльности, тому мої заінтересування мусіли йти по шляхах цієї великої організаційної праці, що її веде Український Народний Союз.

Розмір відповідальности, що є наложена на членів Головної Контрольної Комісії, вимагає від них досконалого виконання обов'язків на яке вони дуже часто не мають ані потрібного часу, ані достаточних кваліфікацій.

Як один з членів Канадського Представництва, брав участь у засіданні, яке скликав покійний сенатор П. Юзик.

Брав участь в деяких нарадах Екзекутиви. Брав участь в похоронних відправах Голови Канадського Представництва покійного сенатора П. Юзика. Брав участь в Конгресі Комітету Українців Канади, де мене вибрано до Екзекутиви і Президії, склад якого подали всі українські часописи Канади і Америки, на жаль „Свобода" і „Український Тижневик" подали лише кілька прізвищ, хоч мали на Конгресі нашого кореспондента. Брав участь у Дауфинському Фестивалі, виголосив привіт від УНС на відкриттю та зорганізував кіоск УНС з його літературою.

В жовтні 1986 головний предсідник скликав наради Головного Уряду, а одною з точок нарад був вибір директора Канади, де вибрано мене головою Канадського Представництва.

Дня 19-го жовтня 1986 року головний предсідник скликав організаційні наради Округи Торонта, де брали участь головний предсідник І. Флис, організатор Фльойд, оба з Головної Канцелярії, І. Геврик, В. Дідюк, Т. Мороз, Л. Філь і М. Спольський з Канади. Перед нарадами ми ще раз оглянули будинок пропонований Округою і рішили його купити.

20-го лютого 1987 Канадське Представництво скликало засідання своїх представників, в якому взяли участь І. Геврик, В. Дідюк, Л. Філь, Т. Мороз і М. Спольський, виготовили правильник і бюджет представництва, який я передав Екзекутиві і згідно резолюції Конвенції, Екзекутива зобов'язана представити його на річних нарадах.

За минулий рік 1986 я зорганізував до УНС 22 члени, які вже всі заплатили вкладки. В тому був один член на 25,000 тисяч Ендавмент.

В громадському житті я занимаю такі пости: заступник голови Канадської Шевченківської Фундації, член Президії і Екзекутиви Комітету Українців Канади і його Координатор, заст. голови Контрольної Комісії СКВУ, голова Контрольної Комісії УНС Канади, голова найстаршої основаної ще в 1930 році кооперативи „Калини", голова Братства Українців Католиків при Катедральному Храмі Свв. Володимира й Ольги, та член ряду інших установ і організацій.

В останніх роках УНСоюз переживає кризу, але також переживають її ряд інших братських установ, як рівнож громадські і церковні організації.

Хочеться вірити, що з вибором до головного Уряду УНСоюзу молодих людей — ентузіястів, Союз буде рости в членстві, бо вони внесуть свіжого творчого духа.

Я пропоную, щоб наше гасло „Лицем до молоді — в пошані до піонірів" впроваджувати в дію, а не залишати пустою фразою. Тому, що зближається 100-річчя УНСоюзу, у нашому великому будинку, ми повинні створити союзовий музей, бібліотеку, де б можна зберігати всі пам'ятки з життя відділів і Округ Америки і Канади, мати портрети будівничих УНС та створити Фундацію, яка вже була схвалена на річних нарадах, а чомусь ще не зреалізована. До виконання цих завдань поможе нам наша широкорозгалужена преса і здорова фінансова господарка. Ми всі спільно повинні причинитися до більшого росту УНСоюзу.

Звіт заступниці головного предсідника Ґльорії Пашен

Ten months ago in Detroit, Michigan, I was re-elected to a four year term of the office of Supreme Vice President of the U.N.A. In the previous four years, some small, but positive changes have taken place.

The supreme executive committee embarked upon a plan to expand the organizing department by hiring a number of full time sales professionals. Mr. Henry Floyd was hired to develop a sales training program that was tailored to our particular organizational goals. Implementation of this plan was discussed and monitored at meetings of the supreme executive officers which were held at Home Office in Jersey City on October 25 and December 29, 1986, both of which I attended.

Four people were recruited and placed in the training program. Upon completion of the program, they were assigned to various territories around the East and Midwest. The placement of the Midwestern sales person necessitated a little closer contact with the local executive officer because of some special regional problems that arose, and I was asked to help out in that respect. This task required seven meetings at which I met with the following people: Dr. J. Flis; Dr. M. Kuropas; Mr. Henry Floyd; Mr. John Gawaluk, Chairman of Chicago District Committee; and Mr. Steve Bohacz, the candidate for regional organizer.

On June 14, 1986, I attended the scholarship meeting at Jersey City and on the following day, drove up to Soyuzivka to attend the events which were scheduled for the dedication of the Senior Citizens Home. I was with the group of executives who attended the blessing of the quarters, the banquet and the concert which marked the official opening.

At the meeting of the Ukrainian Heritage Defense Committee on July 19, 1986, I was elected to keep topical notes on all the proceedings of that committee when it met in the future. It met again on February 7, 1987.

Senator Paul Yuzyk died in July of 1986. His place in the Canadian Government, the UNA, and the Canadian and American Ukrainian communities mandated the attendance at his funeral of the supreme executives and board members. The large crowd of mourners and the depth of the loss which was felt attested to his stature and importance. The UNA delegation attended the ceremony at his gravesite and then later took part in the extremely moving "tryzna" at the Capitol Building in Ottawa. It was evident that the loss to his family and friends was great, but to the Ukrainian community, it was incalculable.

At the special meeting called on October 4, 1986, a replacement for the office of Director of Canada was elected.

When the UNA announced its sponsorship of the Zuravli Men's Choir from Poland, I was asked to attend a specially formed committee as a representative from the UNA. The committee elected Mr. John Gawaluk as its chairman. Mr. Gawaluk is also the District Committee chairman. He presided over the committee made up of representatives from many Ukrainian religious, civic, and professional organizations. The committee members worked together well and efficiently. They were able to put together a three day event that ran without a hitch. My involvement meant attending several meetings prior to the events, and being present at two functions to help out as I was needed.

I represented the UNA at the annual meeting of the Detroit, Michigan District Committee on February 22. Mr. Atanas Slusarczuk presided over the meeting. He substituted for Mr. Roman Tatarsky, the District Committee Chairman, who was recuperating from an illness, and was unable to attend. The meeting was well prepared and executed, and evoked a positive and a negative recommendation for the UNA Supreme Executive Committee. I also represented the UNA at the annual meeting of the Chicago District Committee on May 2, 1987.

The Chicago District Committee, chaired by John Gawaluk, planned several meetings to re-vitalize the organization. One regular meeting was scheduled on September 20 at the Vladimir & Olga Church Hall where the invited speaker was Mr. Steven Hawrysz. He spoke on the new Single Premium policies available in the UNA. Special recognition awards were presented to various secretaries, and a donation from the UNA was presented to the representative of the Ukrainian National Museum of Chicago.

The September meeting aroused such enthusiasm that another luncheon meeting was planned for November 8, 1987. It was held at Galan's Ukrainian Restaurant, and was attended by fourteen people, including secretaries and presidents representing eleven different branches. The topics under discussion were: the mechanics of signing up new members; organizing interesting meetings; and general topics of interest of officers of branches. I was the only representative of the supreme officers in attendance.

I represented the UNA at a meeting with the Ukrainian American Civic Center Corporation which related to the disposition of funds from the sale of their building to the Ukrainian National Museum of Chicago. At this meeting, a final accounting of the finances and the remaining money deposited in the Security Savings & Loan Association in Chicago was disclosed.

On three occassions I met with the Executive Officers of the Selfreliance Credit Union Corp. of Chicago to discuss ways of greater co-operation between our two organizations.

I attended several meetings with the Ukrainian National Museum of Chicago and was elected to its Board of Directors.

I represented the Supreme Executive Committee and acted as principal speaker at the banquet celebration of the 75th Anniversary of Sts. Peter and Paul Branch 220 in Burbank, Il. one of the oldest U.N.A. branches in Chicago. Later that year I attended the 75th anniversary celebration of Nativity BVM Church on the South Side of Chicago. The U.N.A. branches established in that part of the city made that celebration possible by recognizing the need for a church and become the driving force behind getting it built. I also delivered an address at St. Andrew Ukrainian Othodox Church in Addison, Il. on the anniversary of the establishment of St. Anne's Society.

The first National Golf Tournament held in Youngstown, Ohio, was a three day event scheduled over the 4th of July weekend. It attracted golfers from, Illinois, Ohio, Indiana, Pennsylvannia, Rhode Island and California. Mr. Eugene Woloshyn was responsible for organizing a committee that presented an efficient, well organized and expertly run event. They provided a friendly and hospitable atmosphere in which to build commeraderie and fraternalism. We had a lot of fun too!

In the last 10 months I organized twelve new members, which constituted approximately $92,000 worth of coverage. I was so intent on getting some new members that in March, 1987 I went to Korea, Macau and Hong Kong prospecting for new members. Time ran out before I found any Ukrainians; consequently I was unable to bring back any new applications.

CONCLUSION

During the year, the board has made several recommendations to the executive Officers about things they wanted to see implemented in the future. One of them, which I believe to be of particular importance, was that of hiring professional organizers. That action was to be orchestrated with improvements in the kind and number of policies the U.N.A. would be able to offer to make it more consistent and competitive with other Fraternals. Our salesmen have been in place for a few months, but no new inexpensive policies have been brought forth for them to sell. The actuaries continue to work on new policies as they have been for the past number of years, without any visible progress being made. It is now incumbent on us to provide our new organizers with the tools necessary to do the kind of job we need them to do. They need new policies and new rates. They need computer print outs of past and present members so that they have a basis to start from. We cannot wait for the actuaries to determine our time schedule. Our salespeople need tools and we, the Executive board must give them a fighting chance by providing those tools. It needs to be done immediately.

The plan to establish an information bureau in Washington D.C. several years ago was a landmark decision because it was timely and very necessary. I felt that such an action would take the World Ukrainian Community from the seventeenth century and place it squarely in the twentieth. That office would have changed our collective stance from defensive to offensive in dealing with our detractors. After the decision was made, I was proud to be associated with a group that had the vision and forethought to put such an idea into effect. I strongly recommend that we review the subject of a Washington office again and make every effort to make it happen before the next board meeting.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Цей звіт за конвенційний 1986-ий рік приходиться мені складати саме при кінці мого 38-го року праці для УНСоюзу. Впродовж цих 38 років був я спочатку затруднений як службовик Рекордового Відділу, потім як асистент головного секретаря УНСоюзу, а від липня 1966-го року як член Головного Екзекутивного Комітету з дещо різними титулами, але подібними обов'язками, які багато не змінялися, тільки постійно збільшувалися. Статутові обов'язки і відповідальности головного секретаря УНСоюзу вичисляв я подрібно у своїх попередніх річних звітах і в останньому конвенційному звіті. Вони включають всі праці від оформлювання аплікацій на нові грамоти забезпечення, видачу грамот, ведення обліку членства, виготовлювання виказів членів та повідомлень про платність вкладок і повну забезпеченеву службу членам аж до виготовлювання документів на передчасні грошові звороти, як теж на дозрілі вивінувальні та посмертні виплати.

Ці обов'язки включають теж обслуги секретарів Відділів, цих наших союзових вояків на фронтових лініях, на плечах яких лежить основний тягар союзової праці в терені, як і братської та громадської діяльности Відділів. Тому ми стараємося допомагати їм у цій їхній муравлиній праці, яку ми високо цінимо. На початку цього річного звіту хочу скласти сердечну подяку всім секретарям Відділів за пильну і віддану працю для членів та української спільноти, як також за гарну співпрацю з нами в Головній Канцелярії.

У звітовому часі проріділися ряди цих відданих УНСоюзові та українській громаді діячів — секретарів Відділів. Згідно з прийнятим звичаєм вичисляю їх у звіті, подаючи імена, прізвища і числа Відділів, щоб вшанувати їм пам'ять:

Пилип Гарасимів — колишній секретар 6-го Відділу, Микола Москаль, колишній секретар 16-го Відділу, Марія Квітка Стецюк, секретар 25-го Відділу, інж. Євген Людкевич, колишній секретар 79-го Відділу, Іван Данилюк, колишній секретар 93-го Відділу, Василь Валіґун, секретар 99-го Відділу, Іван Василюка, колишній секретар 284-го Відділу, Юлія Шарик, секретар 312-го Відділу, Анна Зазворська — секретар 313-го Відділу, Микола Василюк, колишній секретар 353-го Відділу, Іван Струк, колишній секретар 422-го Відділу.

Особлива згадка серед пошанованих покійників належиться Антонові Драганові, довголітньому головному редакторові „Свободи" та останньо редакторові емеритові і сенаторові Павлові Юзикові головному директорові УНСоюзу для Канади.

Нашою найбільшою турботою є підшукування на місця тих, які відійшли, нових відданих союзових діячів, секретарів Відділів, на плечах яких лежить ввесь тягар союзової та громадської праці в терені. Для поповнення проріджених рядів союзових діячів ми стараємося зацікавити УНСоюзом та українською громадою наше молоде покоління. Але, на жаль, не маємо досі сподіваних успіхів у цих наших стараннях. Тому треба нам ще більше присвятити уваги нашій молоді, з рядів якої таки повинні б прийти наслідники тих, які покидають важливі пости в нашій установі та нашій громаді.

Над виконуванням усіх праць, які належать до статутових обов'язків та відповідальностей головного секретаря, працює цілий штаб службовиків Рекордового Відділу. Цим своїм співпрацівникам складаю подяку за їх віддану працю та прикладну братерську співпрацю і подаю тут у звіті поіменний список цього нашого „тіму" Рекордового Відділу за роками служби: Меланія Мілянович, Михайло Юзенів, проф. Павлина Данчук, Бугуслава Полішук, Марія Шавчук, Стефанія Мазуровська, Ірена Худьо, Марія Завійська, Анна Малиновська, Любов Оленин, Юрій Мізюк, Марта Лиско та частинно затруднені Володимир Гончарик і Оксана Оленин. Всі ми дружньо разом виконуємо наші праці, допомагаючи один одному та заступаючи тих, які хворіють, чи на відпустці.

У звітовому часі перестали працювати в Рекордовому Відділі з відходом на заслужену пенсію довголітні досвідчені службовики Стелла Раєн, Іванна Коць та Ярослава Левицька. Їх брак ми відчуваємо, але стараємось запізнати з діловодством нашого Рекордового Відділу нових щойно прийнятих службовиків.

На закінчення цього розділу з признаннями та подяками хочу теж скласти подяку за дружню співпрацю членам Головного Екзекутивного Комітету, редакторам „Свободи" та „Українського Тижневика", співробітникам інших Відділів Головної Канцелярії та Видавництва і всім членам Головного Уряду.

НАША ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВА СЛУЖБА

Наша забезпеченева служба членам та обслуга секретарів наших Відділів в терені вимагає багато часу і труду в нашій праці в Головній Канцелярії. До важливіших праць у забезпеченевій службі членам, власникам понад 75,000 грамот, належать: оформлювання аплікацій, видача нових грамот, ведення обліку членства, виготовлювання виказів та повідомлень про платність вкладок, оформлювання всіх змін на грамотах членів, вдержування евіденції про час виплат вивінування за дозрілі грамоти, про час закінчення платности вкладок та про час вигаснення важности грамот термінового й акцидентового забезпечення, виготовлювання повідомлень про дозрілі до виплат грамоти, про закінчення платности вкладок і про закінчення важности грамот, чи договірів додаткових забезпечень, обчислювання винагород за приєднування нових членів, як також винагород предсідникам і касирам Відділів, висилка секретарям Відділів членських відзнак та платничих книжечок, як також друків та формулярів, потрібних для відділового діловодства, виготовлювання та висилка аплікацій на допомоги, аплікацій на грошові звороти та формулярів на посмертні виплати, вдержування всіх документів і карготек забезпечення членів, виготовлювання на їх підставі місячних та річних звідомлень, як також річних звітів для забезпеченевих урядів, виготовлювання протоколів засідань Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду та проголошування всіх звітів членів Головного Уряду, рішень та рекомендацій, поладнування справ із забезпеченевими урядами та ведення листування у всіх справах, які належать до обов'язків і відповідальностей головного секретаря.

У нашій забезпеченевій службі відограє важливу ролю наше листування із секретарями Відділів, поодинокими членами та кандидатами в члени УНСоюзу. Ми присвячуємо цьому листуванню багато часу та уваги. Включає воно теж пропозиції членам та кандидатам у члени набувати нові грамоти забезпечення, як і поради та інформації секретарям Відділів відносно приєднування нових членів, підвищення забезпечення членів та поновного їх забезпечення. В нашому листуванні ми стараємося показати і підкреслити професійність УНСоюзу в життєвому забезпеченні та звернути увагу на те, що УНСоюз дає своїм членам багато більше користей, як комерційні забезпеченеві установи.

Нашу забезпеченеву службу ми стараємося постійно поліпшувати, впроваджуючи поступово зміни та модернізацію нашого забезпеченевого підприємства, щоб мати таким чином змогу поборювати конкуренцію комерційних установ. Про поступ у цій праці над модернізацією нашого діловодства шляхом компютеризації Головної Канцелярії та введення нових грамот і нових кляс забезпечення подаю докладніші інформації в окремих розділах цього звіту.

ВИШКІЛЬНА ПРАЦЯ

Фахове знання життєвого забезпечення є підставою успіхів наших секретарів та організаторів у приєднуванні нових членів, підвищуванні забезпечення членів новими грамотами та в належній забезпеченеві службі нашому членству. Тому ми присвячуємо багато уваги вишколові секретарів та організаторів, яким приходиться ставити чоло конкуренційним агентам забезпеченевих підприємств. Найкращими для належного вишколу були наші цілотижневі курси на „Союзівці". Але, на жаль, у конвенційному році таких курсів не влаштовано, а треба буде їх плянувати вже в найближчому часі, особливо, коли будемо впроваджувати нові грамоти та нові кляси забезпечення.

У звітовому часі використав я для коротких вишколів окружні збори, які відбулися в Рочестері, в Джерзі Сити та у Філядельфії. На них представив я учасникам нарад введені зміни в нашому забезпеченевому діловодстві та поінформував їх про заплановані зміни, тобто про нові кляси та нові грамоти, які будуть введені за декілька місяців.

До вишкільної праці треба зарахувати моє широке листування численні телефінічні розмови та менше численні зустрічі зі секретарями Відділів. В листуванні та розмовах і зустрічах стараюся присвятити найбільше уваги інформаціям та вияснениям наших забезпеченевих грамот, а рівночасно підкреслити в кожному випадку, як багато кориснішим є забезпечення і членство в УНСоюзі в порівнянні із забезпеченням у комерційних установах. Особливу увагу присвячую в листуванні та розмовах і зустрічах новим секретарям Відділів.

Вже безпосередньо перед виготовленням цього звіту відбулась у нас в Головній Канцелярії зустріч наших нових продавців забезпечення із союзовими діячами стейту Ню Джерзі. На цій зустрічі я присвятив найбільше уваги нашим грамотам забезпеченням, новим, які мають бути впровадженні, та теперішнім, вказуючи на їх вартість та на перевагу братського забезпечення над комерційним.

ВДЕРЖУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ І ПРОТОКОЛІВ ТА ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ЧЛЕНСТВА

Зберігання всіх важливих документів УНСоюзу та зладжування і вдержування протоколів Конвенцій, засідань Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету належить до статутових обов'язків головного секретаря. Він має теж проголошувати в офіційному органі УНСоюзу звіти головних урядовців, резолюції, рекомендації та ухвали і завваги, які мають більше значення для УНСоюзу. Резолюції, рекомендації та ухвали ми завжди поміщували у „Свободі" та в „Українському Тижневику" не пізніше, як тиждень після закінчення таких нарад. Натомість виготовлення із звукозаписних стрічок протоколів Конвенцій та засідань Головного Уряду вимагає багато часу і праці, тому і початок публікації таких протоколів припадає звичайно близько кінця року. Вістки про засідання Головного Екзекутивного Комітету враз із інформаціями про всі рішення ми поміщуємо негайно після засідання як у „Свободі", так і в „Українському Тижневику". Точні протоколи цих засідань виготовляємо пізніше і зберігаємо їх в Головній Канцелярії. Скорочені переклади цих усіх протоколів в англійській мові та стрічки із записом ходу нарад ми також зберігаємо в Головній Канцелярії.

Рекордовий Відділ веде точний облік руху і стану членів УНСоюзу, підсумовуючи його з кінцем кожного місяця та проголошуючи ці дані у місячних звідомленнях у „Свободі" та в „Українському Тижневику". Ми ведемо точний облік членства по Відділах, по стейтах і провінціях, по клясах забезпечення і за осягненим віком. На підставі цього обліку актуарії виготовляють з кінцем року оцінку грамот УНСоюзу, а ми самі цілий ряд таблиць і даних для річних звітів перед забезпеченевими урядами стейтів і провінцій.

На основі цього обліку членства — грамот забезпечення ми виготовили цілий ряд статистичних таблиць про рух і стан членства, які включено до цього звіту. Аналіза цих даних про рух і стан членства дає нам змогу не тільки оцінити успіхи та невдачі у проробленій праці, але також допомагає нам плянувати нашу працю на майбутнє на підставі минулого досвіду.

ОСНОВНІ ДАНІ ПРО РУХ І СТАН ЧЛЕНСТВА

Секретарі Відділів та організатори придбали у 1986-му році 1,783 нових членів із забезпеченням на загальну суму $7,324,000. Але в тому самому часі втратив УНСоюз 1,027 членів, які вибрали за свої грамоти передчасні грошові звороти, 926 грамот дозріло до виплат повних сум вивінування, 1,285 членів закінчили платити вкладки за свої грамоти кляс P-20 та P-65, а 982 члени померли.

В числі активних членів втратив УНСоюз за 1986-ий рік на чисто 2,370 членів, а в загальному числі членів виносила втрата на чисто 1,823 члени. Загальна сума забезпечення всіх членів УНСоюзу зменшилася за цей рік на $115,282. Сума додаткових забезпечень членів, а саме подвійного забезпечення і забезпечення платників вкладок зменшилася на $735,046, тому що на багатьох грамотах вигасли договори цих додаткових забезпечень по осягненні віку 65, чи 21 років, натомість нові грамоти були в багатьох випадках видані без цих додаткових забезпечень.

В 1986-му році особливо популярними були грамоти з одноразовими вкладками кляси W та P-65, які не мають договорів додаткових подвійних забезпечень, ані забезпечень платників. Також зросла популярність грамот термінового забезпечення кляс T-5 та T-10 з новими низькими вкладками. Замітний був зріст забезпечення нових грамот, пересічна сума забезпечення яких виносила $4,108. Завдяки цьому зросла також пересічна сума забезпечення усіх активних членів, яка за станом з 31-го грудня 1986-го року виносила $1,783.

З кінцем 1986-го року нараховував УНСоюз 76,141 члена, загальна сума забезпечення яких, включно із додатковим подвійним забезпеченням та забезпеченням платників вкладок, виносила $164,834,285.

Таблицю чисел членів та їх сум забезпечення по стейтах і провінціях очолює стейт Пенсильвенії із 17,101 членом та із найбільшою сумою забезпечення $26,902,270, на другому місці за сумою забезпечення є стейт Ню Джерзі, який має 10,958 членів забезпечених на суму $21,499,026, на третьому місці стоїть стейт Ню Йорк із сумою $20,880,165 забезпечення, але із більшим від Ню Джерзі числом членів — 13,385.

В Канаді перед веде провінція Онтаріо із числом 4,489 членів забезпечених на суму $11,456,491. Нових членів придбано у 1986-му році в Канаді 187 на суму $639,000 забезпечення. Усіх членів в Канаді за станом з 31-го грудня 1986-го року було 6,973 із забезпеченням на загальну суму $17,462,024. В Канаді УНСоюз втратив за звітовий рік в активному членстві 309 членів, а в загальному членстві 257 членів. Зменшилася теж сума забезпечення всіх членів в Канаді на $694,818, а сума активних членів на $719,300.

Зменшення числа членів передплатників „Свободи", як теж числа всіх передплатників „Свободи", вказують на потребу посилення кампанії за збільшенням числа передплатників цього одинокого українського щоденника у Вільному Світі. Також потрібним є поширення круга читачів „Українського Тижневика", число передплатників якого перевищило 7,000, тому що ці наші публікації є нашим зв'язковим з українськими громадами в Америці й Канаді та завдяки їм ми можемо ще збільшити членство УНСоюзу.

ІНШІ ДІЛЯНКИ МОЄЇ ПРАЦІ

В наслідок перевантаження працями, зв'язаними із обов'язками в Головній Канцелярії, яким я присвячую всіх сім днів у тижні, по 16-18 годин денно, мусів я обмежити свої виїзди в терен на Окружні Збори.

У звітовому часі, як і раніше, постачав я „Свободі" вістки про діяльнсіть Відділів та Округ, зокрема про смерть наших відділових секретарів та інших союзових діячів. З цих матеріялів користали теж редактори „Українського Тижневика", поміщуючи з них скорочені переклади.

Також опікувався я поміщуванням знимок дітей — нових членів УНСоюзу у „Свободі". Деякі з них на бажання батьків поміщував також „Український Тижневик".

Як і в попередніх роках займаю пост віцепрезидента в нашій Корпорації Дому УНСоюзу та такий же пост віцепрезидента в дирекції мешканевого дому „Полус Гук", спонзором якого є УНСоюз.

На річному засіданні Головного Уряду в 1985-му році обрано мене членом Комісії Оборони Української Спадщини і від того часу беру участь в її засіданнях і праці.

ПРАЦІ НАД ПІДГОТОВКОЮ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УНС

У звітовому 1986-му році, від його першого дня до початку Конвенції, припав мені, згідно з постановами статуту та традицією, цілий ряд обов'язків у підготовці 31-ої Конвенції УНСоюзу. За цей час виконано ось такі праці:

- проголошено 31-шу Конвенцію у ,,Свободі" та в ,,Українському Тижневику" вже в їх перших числах 1986-го року,
- провірено число повноправних членів всіх Відділів і вислано повновласті делеґатів та заступників делеґатів тим Відділам, які були управнені вислати делеґатів на Конвенцію,
- проголошено в ,,Свободі" адреси секретарів тих Відділів, які мали менше як 75 повноправних членів, та вислано ці адреси секретарям всіх цих Відділів, щоб дати їм змогу об'єднатися для вибору спільних делеґатів,
- одобрено зголошені об'єднання Відділів і вислано їм повновласті для делеґатів і заступників,
- перевірено одержані від Відділів виповнені повновласті делеґатів і заступників делеґатів,
- проголошено у ,,Свободі" списки делеґатів та заступників делеґатів після їх затвердження Головним Екзекутивним Комітетом,
- проголошено у ,,Свободі" та в ,,Українському Тижневику" програму 31-ої Конвенції та склад конвенційних комісій, що їх визначив Головний Екзекутивний Комітет,
- виготовлено книгу звітів, що їх надіслали члени Головного Уряду, для делеґатів 31-ої Конвенції,
- виготовлено бальоти для виборів конвенційних комісій та для перших виборів членів Головного Уряду на Конвенції,
- виготовлено списки делеґатів та всі матеріяли для реєстрації делеґатів на 31-шу Конвенцію, що її провела Верифікаційна Комісія.

ЗМІНИ В НАШОМУ ДІЛОВОДСТВІ ТА ЖИТТЄВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ

Для покращання і поширення забезпеченевої служби УНСоюзу своїм членам переведено у звітовому часі такі зміни:

Забезпечення без лікарських оглядин: Введено забезпечення без лікарських оглядин на суму до $100,000 включно для аплікантів у віці до 30 років. Згідно з цією зміною члени можуть забезпечитися в УНСоюзі без лікарських оглядин на такі максимальні суми у поданих вікових групах:

$100,000 до віку 30 років
50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами необмежена. Згідно з договором з реасекураційною установою УНСоюз задержує повний риск забезпечення на суми до $50,000, а реасекурує в цій установі суми забезпечення понад $50,000.

Компютеризація: Над компютеризацією діловодства Головної Канцелярії УНСоюзу працює в нас фахівець цього діла Ярослав Томоруґ. Після однорічної підготовки, в часі якої він виготовив програми для ряду праць Головної Канцелярії, ми перенесли з 31-им грудня 1986-го року всі дані забезпечення членів Рекордового Відділу з карток IBM (80 колонок) на диски компютера IBM системи 036. Дальші чотири місяці ми працювали рівнобіжно на старій картковій системі і на диску системи 036, щоб впевнитися, що нова система працює справно. На травень 1987-го року ми вже видрукували виказн членів для секретарів Відділів на компютері нової системи 036 і, згідно з бажанням Фінансового Відділу, ввели рівночасно деякі зміни для поліпшення ведення місячних відділових рахунків. На днях будуть також виготовлені на новому компютері повідомлення про платність вкладок членів.

Цими кроками започатковано довгий шлях компютеризації нашого діловодства, яке переходитиме постепенно на нову систему, що і дасть нам багато користей у точності та швидкості виконування ряду праць. Так по черзі будемо працювати над зібранням на дисках компютера більше даних про поодинокі грамоти і членів, механізацією виготовлювання на компютері друкованих пропозицій забезпечення УНСоюзу, оформлюванням аплікацій на нові грамоти забезпечення, виготовлюванням нових грамот, веденням обліку руху і стану членства, обчислюванням організаторських винагород і друком їх чеків та виготовлюванням списків і повідомлень про грамоти дозрілі до виплат повного вивінування, про закінчення платности вкладок та про виґаснення важности грамот термінового й акцидентового забезпечення.

Рівнобіжно буде проведена компютеризація діловодства Фінансового Відділу УНСоюзу.

Досі зроблено справді перші кроки в нашій компютеризації, а повний перехід на нову систему 036 нашого діловодства в Головній Канцелярії зможе бути здійснений приблизно впродовж чергових двох років.

Нові грамоти і нові кляси забезпечення: ,,По довгих і важких терпіннях" — по наших кількарічних стараннях у забезпеченевих урядах стейтів і провінцій, в яких має УНСоюз дозволи на ведення забезпеченевого підприємства, одержали ми остаточно затвердження наших нових грамот забезпечення та нових кляс забезпчення, базованих на нових таблицях смертности із 1980-го року.

Наші нові грамоти забезпечення матимуть нижчі вкладки, в деяких випадках нижчі на 35 до 40 відсотків, але рівночасно будуть на цих нових грамотах нижчі зворотні вартості, вони також матимуть нижчі дивіденди і за них будуть платні нижчі організаторські винагороди. Ця ревізія вкладок, як і зворотних вартостей, дивіденд та організаторських винагород, проведена для всіх дотеперішніх грамот УНСоюзу кляс E-18, E-20, E-65, P-20, P-65, DP-65, W, E65SP, WSP, T-5, T-10 та ADD. Тільки на місце дотеперішньої грамоти термінового забезпечення для молоді кляси T-16 буде введена нова грамота кляси T-23.

Рівночасно з цими новими грамотами будуть введені нові кляси забезпечення: ART — щорічно відновлюваного термінового забезпечення, вкладки якого за таку саму суму забезпечення будуть з кожним роком (вищим віком забезпеченого) зростати, та DECR. T-30 — 30 річного термінового із зменшуваною сумою забезпечення, але з такими ж самими незмінними вкладками до кінця важности грамоти. Це будуть дві нові кляси термінового забезпечення із дуже низькими вкладками. Вони служитимуть спеціяльним потребам забезпечення на покриття великих сум зобов'язань, або для забезпечення гіпотечних позичок — морґеджів.

Всі нові грамоти та нові кляси забезпечення матимуть однакові вкладки для жінок і мужчин, як також для курців і для осіб, які не курять. Але ці однакові (,,бленден") вкладки устійнено такими низькими, що вони будуть конкуренційними на ринку життєвого забезпечення.

Ще не закінчено старань про апробату нової кляси пенсійного забезпечення, бо вона чекає затвердження урядом IRS, як індивідуального пенсійного конта — IRA.

В минулому місяці вже замовлено відповідну скількість друків усіх згаданих грамот, як також їхніх договорів додаткових забезпечень.

Залишаються нам для введення в життя цих нових грамот та нових кляс забезпечення ще два важливі завдання: виготовлення нових книжок вкладок і зворотних вартостей (,,рейт бук"), над якими вже працює наш актуарій Сем Урда, та виготовлення потрібних для успішного продажу цього нового товару інформаційних і пропаґандивних матеріялів, до праці над якими заанґажовано досвідченого фахівця братського життєвого забезпечення Джеймса Баллю. Він зобов'язався виготовити нам на початку шість брошурок про ці нові грамоти та нові кляси забезпечення і дві супровідні до них брошурки: одну про користі членства в УНСоюзі та другу із загальними інформаціями про всі роди забезпчення УНСоюзу. Ми сподіємось, що з новими грамотами і новими клясами, та з новими книжками вкладок і з брошурками інформаційних та пропаґандивних матеріялів ми зможемо започаткувати велику забезпеченеву і членську камцанію вже у вересні цього року.

КІНЦЕВІ ЗАВВАГИ

Започатковані зміни в нашому діловодстві та в життєвому забезпеченні, тобто компютеризація та введення нових грамот і нових кляс забезпечення, принесуть УНСоюзові нові можливості швидкого росту та розвитку. Вони повинні допомогти УНСоюзові здобути нових членів та дати всім своїм членам кращі можливості фінансового плянування і життєвого забезпечення їхніх родин.

З новими членами з рядів нашого молодого покоління прийдуть напевно і нові діячі УНСоюзу, готові перебрати на свої плечі дальшу долю УНСоюзу і цим запевнити йому довгу і повну нових успіхів майбутність.

Скріплений професійно та більший числом членів і фінансами УНСоюз зможе напевно ще більше зробити для добра своїх членів, українських спільнот в Америці та в Канаді і для нашого поневоленого українського народу, який у змаганнях до волі та незалежности покладає великі надії на нашу українську заморську твердиню — Український Народний Союз.

РУХ ЧЛЕНІВ

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1986-му РОЦІ

Місяць	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні виплати
Січень	160	-14	83	44	79	115
Лютий	109	+27	92	69	87	83
Березень	140	+15	99	112	147	71
Квітень	181	+26	76	88	136	106
Травень	310	+26	73	114	170	88
Червень	87	+6	64	90	68	82
Липень	103	+57	121	46	73	81
Серпень	115	+30	93	56	89	68
Вересень	106	+19	84	51	78	69
Жовтень	97	+38	87	55	89	50
Листопад	117	+62	89	81	121	77
Грудень	258	-12	66	120	148	92
Разом	**1,783**	**+280**	**1,027**	**926**	**1,285**	**982**

ПІДСУМКИ РУХУ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1986 РОЦІ

	Молодь	Дорослі	Акцидентові грам.	Разом
Стан активних членів з 1-го січня 1986 року	12,250	34,315	7,004	53,569
Нові члени	678	869	236	1,783
Разом	12,928	35,184	7,240	55,352
Втрати членства				
Суспензи	+164	+393	-277	+280
Грошові звороти	403	624		1,027
Виплати за Е грамоти	379	547		926
Сплачено вкладки Р грамот	377	908		1,285
Посмертні виплати	24	952	6	982
Перехід з деп. мол. до дор.	-57	+57		—
Інші втрати	8	39	166	213
Разом втрати	1,084	2,620	449	4,153
Стан активних членів з 31-го грудня 1986 року	11,844	32,564	6,791	51,199
Прибуток або втрата за 1986 рік	-406	-1,751	-213	-2,370

НОВІ ЧЛЕНИ 1986 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Січень	58	74	28	160
Лютий	47	56	6	109
Березень	42	73	25	140
Квітень	75	81	25	181
Травень	104	154	52	310
Червень	34	42	11	87
Липень	46	48	9	103
Серпень	38	67	10	115
Вересень	45	49	12	106
Жовтень	35	52	10	97
Листопад	47	57	13	117
Грудень	107	116	35	258
Разом	**678**	**869**	**236**	**1,783**

Льотерійні члени		Акцидентові грамоти	
1977	172	1977	676
1978	51	1978	510
1979	69	1979	407
1980	50	1980	331
1981	76	1981	261
1982	41	1982	241
1983	11	1983	384
1984	13	1984	571
1985	3	1985	367
1986	9	1986	236

НОВІ ЧЛЕНИ 1985 І 1986 РОКІВ ПОРІВНЯННЯ ЇХ ЧИСЕЛ ТА СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

	1985 рік		1986 рік	
	Число членів	Їх сума забезп.	Число членів	Їх сума запезп.
Молодь	647	$1,219,000	678	$1,540,000
Дорослі	942	4,737,500	869	4,604,000
Акцидентові грамоти	367	1,835,000	236	1,180,000
Разом	1,956	$7,791,500	1,783	$7,324,000
Пересічна сума грамот життьового забезпечення		$3,749		$3,972
Пересічна сума всіх грамот нових членів		$3,983		$4,108

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезпечення
1977	3,743	$9,547,500	$2,550
1978	2,982	7,544,000	2,527
1979	2,648	7,316,500	2,766
1980	2,239	5,835,000	2,606
1981	2,368	5,763,500	2,434
1982	2,483	6,017,500	2,423
1983	2,145	7,068,000	3,295
1984	2,190	9,706,000	4,432
1985	1,956	7,791,500	3,983
1986	1,783	7,324,000	4,108

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Виплати Е грамот	Виплати Р грамот	Посмертні виплати
1977	3,743	296	819	1,168	1,105	911
1978	2,982	268	853	1,022	801	911
1979	2,648	285	859	1,119	1,147	899
1980	2,239	155	970	907	872	950
1981	2,368	+237	1,136	1,081	1,211	876
1982	2,483	+145	1,265	965	1,239	908
1983	2,145	19	1,121	861	996	894
1984	2,190	+114	1,110	864	1,161	964
1985	1,956	+457	1,088	955	1,250	911
1986	1,783	+280	1,027	926	1,285	982
Разом	**24,537**	**210**	**10,248**	**9,868**	**11,067**	**9,206**

НОВІ ЧЛЕНИ 1986 РОКУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16	5	$ 5,000
TP-65	97	97,000
P-20	132	328,500
E-20	100	164,000
E-18	140	253,500
P-65	6	29,000
E-65	16	68,000
W-SP	62	181,000
E65-SP	120	414,000
Разом у Деп. Молоді	**678**	**$ 1,540,000**

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
W	169	$ 260,500
P-20	173	415,500
P-65	11	23,000
E-20	199	420,000
E-65	34	146,000
DP-65	11	71,000
W-SP	90	242,000
E65-SP	68	381,000
T-5	34	340,000
T-10	80	2,305,000
Разом у Деп. Дорослих	**869**	**$4,604,000**
Акцидентові грамоти	236	$1,180,000
Разом усі нові члени	**1,783**	**$7,324,000**

НОВІ ЧЛЕНИ 1986 РОКУ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

П.Ч.	Стейт, Провінція	Число членів	Їх сума забезп.
1.	New Jersey	302	$2,183,500
2.	Pennsylvania	408	1,271,500
3.	New York	399	1,229,500
4.	Michigan	93	450,500
5.	Illinois	100	417,500
6.	Ontario, Canada	99	366,000
7.	Rhode Island	16	268,000
8.	Florida	35	197,000
9.	Quebec, Canada	61	187,000
10.	Ohio	77	181,000
11.	Connecticut	48	140,000
12.	Delaware	23	87,000
13.	Manitoba, Canada	22	80,000
14.	Massachusetts	11	52,000
15.	Virginia	13	45,000
16.	Minnesota	12	34,000
17.	Indiana	12	30,500
18.	Dist. of Columbia	4	25,000
19.	Maryland	8	21,000
20.	California	5	9,000
21.	West Virginia	7	9,000
22.	New Hampshire	7	8,000
23.	Wisconsin	4	8,000
24.	Nebraska	3	6,000
25.	Arizona	2	4,000
26.	Kansas	4	4,000
27.	Missouri	3	4,000
28.	Alberta, Canada	3	3,000
29.	Saskatchewan, Canada	2	3,000
Разом		**1,783**	**$7,324,000**

Не приєднали в 1986 році нових членів Відділи в стейтах Кольорадо, Мейн, Норт Декота, Ореґон, Тексас, Вашінґтон і в провінціях Британська Колюмбія та Нова Скотія.

СТАН ЧЛЕНІВ

АКТИВНЕ ЧЛЕНСТВО СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ З 31-го ГРУДНЯ 1986 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезп.
Молодь	11,844	$18,343,507
Дорослі	32,564	58,597,746
Акцидентові грамоти	6,791	33,955,000
Разом	**51,199**	**$110,896,253**

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1985 та 1986

	Число членів 12.31.1985	Число членів 12.31.1986	Прибуток, або втрата
Молодь	12,250	11,844	- 406
Дорослі	34,315	32,564	-1,751
Акцидентові грамоти	7,004	6,791	- 213
Разом	**53,569**	**51,199**	**-2,370**

СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Перес. сума забезп. члена
1977	67,662	$109,764,216	$1,622
1978	66,629	111,196,300	1,668
1979	64,835	111,440,307	1,718
1980	63,085	110,935,891	1,758
1981	61,231	110,451,345	1,804
1982	59,351	109,376,867	1,843
1983	57,482	109,064,497	1,897
1984	55,530	110,922,372	1,998
1985	53,569	111,976,280	2,090
1986	51,199	110,896,253	2,166

СТАН ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА З 31-го ГРУДНЯ 1986 РОКУ ЧЛЕНИ АКТИВНІ, НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ І НА БЕЗПЛАТНОМУ ПРОДОВЖЕННІ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	11,844	$18,343,507
Дорослі	32,564	58,597,746
Акцидентові грамоти	6,791	33,955,000
Молодь на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	6,981	6,308,524
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	17,961	16,117,389
Разом 31-го грудня 1986 р.	**76,141**	**$133,322,166**

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1985 І 1986

	Число членів 12.31.1985	Число членів 12.31.1986	Прибуток, або втрата
Молодь	19,050	18,825	-225
Дорослі	51,910	50,525	-1,385
Акцидентові грамоти	7,004	6,791	-213
Разом	**77,964**	**76,141**	**-1,823**

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезп.	Перес. сума забезп. членів
1977	87,655	$125,294,396	$1,429
1978	87,075	127,261,062	1,461
1979	85,928	128,231,660	1,492
1980	84,667	128,360,858	1,516
1981	83,409	128,587,243	1,542
1982	82,202	128,450,766	1,563
1983	80,762	128,891,892	1,596
1984	79,744	132,099,721	1,657
1985	77,964	133,437,448	1,712
1986	76,141	133,322,166	1,751

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧИСЕЛ ЧЛЕНСТВА І СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАН З 31-го ГРУДНЯ 1986 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	11,844	$18,343,507
Дорослі	32,564	58,597,746
Акцидентові грамоти	6,791	33,955,000
Разом активні члени	**51,199**	**$110,896,253**
Молодь на виплач. забезпеченні і на безпл. продовженні	6,981	$ 6,308,524
Дорослі на виплач. забепзеченні і на безпл. продовженні	17,961	16,117,389
Разом неактивні члени	**24,942**	**$22,425,913**
Разом усі члени	**76,141**	**$133,322,166**

ДОДАТКОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Забезпечення платника вкладок на прамотах Деп. Молоді	2,314	$ 3,901,404
Подвійне забезп. на випадок смерти в наслідок нещасливого випадку	15,058	27,610,715
Разом додаткові забезпечення		**$31,512,119**
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ ТА ЇХНЯ ЗАГАЛЬНА СУМА ЗАБЕЗП.	**76,141**	**$164,834,285**

ПОРІВНЯННЯ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 1985 І 1986 РОКІВ

	Сума забезп. 12.31.1985	Сума забезп. 12.31.1986	Прибуток, або втрата
Молодь	$18,123,796	$18,343,507	+$219,711
Дорослі	58,832,484	58,597,746	- 234,738
Акцидентові грамоти	35,020,000	33,955,000	-1,065,000
Молодь на випл. забезп. і на безпл. продовженні	5,994,423	6,308,524	+314,101
Дорослі на випл. забезп. і на безпл. продовженні	15,466,745	16,117,389	+650,644
Разом	**$133,437,448**	**$133,322,166**	**-$115,282**
Додаткові забезпечення			
Забезп. платника вкладок на грамотах Деп. Молоді	$ 4,219,000	$ 3,901,404	-$317,596
Подвійне забезп. на випадок смерти в наслідок нещасливого випадку	28,028,165	27,610,715	-417,450
Загальна сума забезпечення	**$165,684,613**	**$164,834,285**	**-$850,328**

ЗАГАЛ ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО КЛЯСАХ
Стан з 31-го грудня 1986-го року

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16 (Кл. 1.)	193	$ 327,000
P-70 (Кл. 2.)	140	50,507
TP-65	1,234	1,234,000
P-20	4,222	7,718,500
E-20	2,814	3,407,500
E-18	2,620	3,737,000
P-65	123	307,000
E-65	307	926,000
W-SP	60	165,000
E-65-SP	131	471,000
Разом активні члени	**11,844**	**$18,343,507**
Члени на випл. забезп.	6,099	5,241,352
Члени на безп. продовженні	882	1,067,172
Разом неактивні члени	**6,981**	**$6,308,524**
Разом у Департаменті Молоді	**18,825**	**$24,652,031**

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
Кляса 1 (Старий рід забезп.)	14	$ 11,250
P-70 (Кляса 2)	65	54,500
T	731	660,750
W	9,740	10,751,746
P-20	9,112	15,414,500
P-65	1,193	2,513,500
E-20	7,813	10,396,500
E-18	13	13,500
E-65	2,290	6,087,500
DP-60	136	144,250
DP-65	765	2,635,250
T-5	128	1,758,500
T-10	405	7,536,000
W-SP	84	227,000
E-65-SP	75	393,000
Разом грамоти житт. забезп.	**32,564**	**$58,597,746**
Грамоти акцидентового забезп.	6,791	33,955,000
Разом всі активні члени	**39,355**	**$92,552,746**
Члени на виплаченому забезпеченні	16,511	13,929,207
Члени на безплатному продовженні	1,450	2,188,182
Разом неактивні члени	**17,961**	**$16,117,389**
Разом у Департаменті Дорослих	**57,316**	**$108,670,135**

ПІДСУМКИ

Департамент Молоді	18,825	$ 24,652,031
Департамент Дорослих	57,316	108,670,135
ВСІ ЧЛЕНИ РАЗОМ	**76,141**	**$133,322,166**

ПОЯСНЕННЯ КЛЯС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

T-16 (Кл. I.) — термінове забезпечення молоді до 16-го року життя.

P-70 (Кл. II.) — забезпечення платне по смерті з вкладками платними до 70-го року життя (Деп. Молоді).

TP-65 — термінове забезпечення на $1,000 із автоматичною зміною на 23-му році життя на клясу P-65 і суму $5,000 забезпечення.

E-18 — вивінувальне забезпечення молоді платне у 18-му році життя.

P-20 — забезпечення платне по смерті з вкладками платними впродовж 20 років.

E-20 — 20-літнє вивінувальне забезпечення.

P-65 — забезпечення платне по смерті з вкладками платними до 65-го року життя.

E-65 — вивінувальне забезпечення платне у 65-му році життя.

E-65-SP — вивінувальне забезпечення платне у 65-му році життя з одноразовою вкладкою.

Кляса I (Старий рік забезп.), — забезпечення платне по смерті, без резерви, з вкладками платними впродовж цілого життя.

P-70 Кл.О — забезпечення платне по смерті з вкладками платними до 70-го року життя.

W — забезпечення платне по смерті з вкладками платними впродовж цілого життя.

W-SP — забезпечення платне на ціле життя по смерті з одноразовою вкладкою.

DP-60 — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 60-го року життя і вкладками платними впродовж цілого життя.

DP-65 — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 65-го року життя і вкладками платними впродовж цілого життя.

T-5 — термінове забезпечення на 5 років для дорослих членів.

T-10 — термінове забезпечення на 10 років для дорослих членів.

ADD — акцидентове забезпечення.

ЧИСЛА ЗАГАЛУ ЧЛЕНІВ, АКТИВНИХ І НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ТА НА БЕЗПЛАТНОМУ ПРОДОВЖЕННІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТЯНЕНИМ ВІКОМ
Без грамот акцидентового забезпечення

Стан з 31-го грудня 1986 року

Вік	Число членів	Їх сума забезпечення	Смертні випадки у 1986 році: Число	Смертні випадки у 1986 році: Їх сума забезпечення
0	173	$ 346,500		
1	309	687,500		
2	346	726,500		
3	418	790,000		
4	442	786,500		
5	430	857,500		
6	464	923,000		
7	520	903,000		
8	508	894,500		
9	545	888,825		
10	558	975,500		
11	530	810,216		
12	568	916,000	1	$1,000
13	550	807,503		
14	593	834,000		
15	677	967,295		
16	742	1,104,375		
17	783	1,184,513	1	1,000
18	581	999,375		
19	682	1,262,109		
20	667	1,230,197		
21	683	1,209,579	2	3,000
22	677	1,176,774		
23	768	1,415,194		
24	775	1,582,170	2	4,451
25	850	1,565,447	2	2,000
26	934	1,663,342	2	3,000
27	972	1,787,052		
28	1,015	2,005,435		
29	1,102	2,132,454		
30	1,079	2,028,701		
31	1,118	2,272,586		
32	1,066	2,089,213	1	2,000
33	1,053	2,156,516	2	2,000
34	1,102	2,430,187	4	4,000
35	1,087	2,260,884	1	500
36	1,027	1,933,104	1	1,000
37	862	1,815,985	1	500
38	892	1,986,743		
39	1,040	1,942,504		
40	974	1,733,100	5	5,500
41	689	1,301,268	1	5,000
42	594	1,265,311		
43	589	882,547		
44	585	1,133,103	1	3,000
45	497	779,048		
46	450	817,236	3	13,500
47	390	844,963		
48	399	623,746		
49	442	663,882	1	1,000
50	414	617,165	2	3,000
51	425	643,733	1	1,000
52	453	622,910	2	1,500
53	470	691,449	1	2,000
54	566	736,979	4	3,000
55	602	795,560	2	900
56	709	905,663	2	1,500
57	774	950,902	9	13,500
58	923	1,124,142	13	16,000
59	1,116	1,254,153	16	27,744
60	1,494	1,770,492	24	26,000
61	1,925	2,119,064	23	23,900
62	2,220	2,305,636	23	28,437
63	2,345	2,511,101	27	29,553
64	2,285	2,324,240	41	45,500
65	2,052	2,062,614	32	28,841
66	1,833	1,739,743	31	24,600
67	1,581	1,507,478	25	25,500
68	1,461	1,355,839	27	23,808
69	1,209	1,093,263	26	28,000
70	1,138	998,096	31	37,000
71	1,090	953,321	34	41,000
72	1,096	936,867	40	35,500
73	837	720,307	26	26,347
74	802	691,543	26	26,000
75	667	559,444	27	21,000
76	577	454,814	31	28,500
77	457	349,824	32	21,800
78	421	339,588	33	26,131
79	333	253,889	22	16,000
80	278	205,234	10	8,500
81	248	184,392	20	15,500
82	224	155,800	17	14,300
83	192	133,065	15	10,000
84	177	129,355	29	16,552
85	158	106,350	15	9,600
понад 85 років	1,001	670,169	206	135,740
Разом	**69,350**	**$99,367,166**	**976**	**$896,204**

ЧИСЛА ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

Стан з 31-го грудня 1986 року

П. ч.	Стейт Провінція	Число членів	Їх сума забезпечення	Число Відділів
1.	Pennsylvania	17,101	$26,902,270	100
2.	New Jersey	10,958	21,499,026	52
3.	New York	13,385	20,880,165	68
4.	Ontario, Canada	4,489	11,456,491	36
5.	Ohio	6,317	10,674,732	30
6.	Illinois	7,779	10,663,902	27
7.	Michigan	4,364	8,475,901	13
8.	Connecticut	2,090	3,341,483	12
9.	Quebec, Canada	1,320	3,176,117	7
10.	Maryland	1,079	1,904,444	6
11.	Rhode Island	688	1,810,819	5
12.	Saskatchewan, Canada	498	1,679,500	6
13.	Minnesota	716	1,676,569	4
14.	Massachusetts	935	1,473,607	8
15.	Florida	472	1,303,077	4
16.	Manitoba, Canada	415	821,258	2
17.	Virginia	156	790,020	1
18.	Delaware	419	729,050	2
19.	California	412	657,933	3
20.	Indiana	454	594,000	4
21.	Alberta, Canada	198	479,400	5
22.	Dist. of Columbia	270	440,771	1
23.	Missouri	465	423,550	3
24.	Wisconsin	175	234,500	3
25	West Virginia	201	220,900	1
26.	Nebraska	218	218,787	3
27.	Kansas	138	163,750	1
28.	Arizona	94	158,000	1
29.	Colorado	93	124,000	1
30.	British Columbia, Can.	44	84,800	1
31.	New Hampshire	56	77,953	1
32.	Washington	42	74,000	1
33.	Texas	44	59,891	1
34.	Maine	15	19,000	1
35.	North Dakata	20	12,000	2
36.	Oregon	11	10,500	1
37.	Nova Scotia, Can.	10	10,000	1
Разом		**76,141**	**$133,322,166**	**418**

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1986 РОЦІ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	78	$156,000
Дорослі	76	318,000
Акцидентові грамоти	33	165,000
Разом у 1986 році	**187**	**$639,000**
Нові члени у 1985 році	**260**	**$1,080,000**

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезп.
1977	438	$1,436,000	$3,278
1978	311	968,000	3,112
1979	359	1,364,000	3,799
1980	305	968,000	3,173
1981	343	919,500	2,681
1982	228	631,500	2,770
1983	201	713,500	3,550
1984	265	1,462,000	5,517
1985	260	1,080,000	4,154
1986	187	639,000	3,417

ЗАГАЛ ЧЛЕНСТВА УНС В КАНАДІ
Стан з 31-го грудня 1986 року

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	1,336	$2,542,000
Дорослі	3,514	7,412,300
Акцидентові грамоти	1,269	6,345,000
Разом активні члени	**6,119**	**$16,299,300**
Грамоти на виплаченому забезп. і на безплатному продовженні	854	$1,162,724
Разом усі члени	**6,973**	**$17,462,024**

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА КАНАДИ РОКІВ 1985 І 1986

	Число членів 12.31.1985	Число членів 12.31.1986	Прибуток або втрата
Молодь	1,392	1,336	- 56
Дорослі	3,729	3,514	-215
Акцидентові грамоти	1,307	1,269	-38
Разом	**6,428**	**6,119**	**-309**

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА КАНАДИ РОКІВ 1985 І 1986

	Число членів 12.31.1985	Число членів 12.31.1986	Прибуток або втрата
Молодь	1,392	1,336	-56
Дорослі	3,729	3,514	-215
Акцидентові грамоти	1,307	1,269	- 38
Грамоти на випл. забезп. і на безпл. продовженні	820	854	+ 34
Разом	**7,248**	**6,973**	**-275**

ПОРІВНЯННЯ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЛЕНСТВА КАНАДИ В РОКАХ 1985 І 1986

	Сума забезп. 12.31.1985	Сума забезп. 12.31.1986	Прибуток або втрата
Молодь	$2,579,000	$2,542,000	-$ 37,000
Дорослі	7,904,600	7,412,300	-492,300
Акцидентові грамоти	6,535,000	6,345,000	-190,000
Разом активні члени	**$17,018,600**	**$16,299,300**	**-$719,300**
Разом грамоти на випл. забезп. і на безпл. продовженні	1,138,242	1,162,724	+ 24,482
Сума забезпечення всіх членів	**$18,156,842**	**$17,462,024**	**-$694,818**

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В КАНАДІ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезп.	Перес. сума забезп. члена
1977	8,941	$18,874,782	$2,111
1978	8,742	18,823,164	2,153
1979	8,545	18,991,485	2,223
1980	8,361	18,813,431	2,250
1981	8,193	18,623,087	2,273
1982	7,921	18,157,259	2,292
1983	7,564	17,693,510	2,339
1984	7,476	18,165,181	2,430
1985	7,248	18,156,842	2,505
1986	6,973	17,462,024	2,504

ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ

ЧИСЛА ДОДАТКОВИХ ГРАМОТ У ДЕП. ДОРОСЛИХ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число всіх дор. членів	Число додатк. грамот
1977	43,533	3,977
1978	42,766	4,037
1979	41,641	3,949
1980	40,456	3,896
1981	39,763	3,802
1982	38,519	4,071
1983	37,153	4,090
1984	35,537	3,951
1985	34,315	3,774
1986	32,564	3,597

ЧИСЛА ГРАМОТ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСНОВНИХ І ДОДАТКОВИХ

Стан з кінця року	Основні грамоти	Додаткові грамоти	Разом
1963	282	796	1,078
1964	468	1,257	1,725
1965	648	1,501	2,147
1966	871	1,751	2,622
1967	981	1,956	2,937
1968	1,071	2,149	3,220
1969	1,035	2,329	3,634
1970	1,514	2,549	4,063
1971	1,628	2,728	4,356
1972	1,872	2,955	4,827
1973	2,220	3,324	5,544
1974	2,376	3,533	5,909
1975	2,469	3,586	6,055
1976	2,534	3,650	6,184
1977	2,743	3,836	6,579
1978	2,850	3,922	6,772
1979	2,903	3,959	6,862
1980	2,953	3,934	6,887
1981	2,965	3,890	6,855
1982	2,933	3,831	6,764
1983	2,907	3,875	6,782
1984	2,907	4,073	6,980
1985	2,924	4,080	7,004
1986	2,868	3,923	6,791

СМЕРТНІСТЬ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ
(Відсоткові числа, базовані на віку членів та віку грамот)

Рік	% смертности
1965	54.4
1966	59.2
1967	58.8
1968	61.4
1969	58.09
1970	54.71
1971	57.22
1972	65.10
1973	52.79
1974	61.03
1975	51.33
1976	50.86
1977	52.51
1978	55.4
1979	54.5
1980	51.61
1981	48.52
1982	51.32
1983	47.38
1984	49.47
1985	47.39
1986	51.27

ПЕРЕСІЧНИЙ ВІК ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ
(Числа з конвенційних звітів)

31-го грудня 1953 року	41	років
31-го грудня 1957 року	36	років
31-го грудня 1961 року	39.91	років
31-го грудня 1965 років	37.6	років
31-го грудня 1969 року	38.89	років
31-го грудня 1973 року	40	років
31-го грудня 1974 року	41.06	років
31-го грудня 1975 року	41.6	років
31-го грудня 1976 року	40,78	років
31-го грудня 1977 року	42.29	років
31-го грудня 1978 року	44.5	років
31-го грудня 1979 року	43.11	років
31-го грудня 1980 року	43.55	років
31-го грудня 1981 року	43.94	років
31-го грудня 1982 року	44.43	років
31-го грудня 1983 року	45.02	років
31-го грудня 1984 року	45.37	років
31-го грудня 1985 року	44.34	років
31-го грудня 1986 року	44.90	років

ВІДКРИТТЯ КАНАДСЬКОГО ЦЕНТРУ ДЛЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Зліва: д-р Роман Петришин, директор Українського Центру Засобів і Розвитку, д-р Джордж Нейлор, декан мистецького факультету Грент мекюен комюніті коледжу, Ліда Шулякевич, голова Комітету Українців Канади провінційної ради Альберти, Ярко Скрипник, заступник голови централі Комітету Українців Канади, Андрій Семотюк, голова референтури збірки пожертв для фундації центру.

Едмонтон (КУК-АПР). 14-го жовтня минулого року відкрито при Грент мекюен комюніті коледж Український Центр Засобів і Розвитку в присутності 200 гостей. На створення цього центру провінційна рада КУК Альберти передала 100,000 дол.

Центр є першою науковою інституцією на американському континенті, що в системі державної вищої наукової установи (коледжу) займається розвитком української громади і її культури.

Дотація провінційної ради КУК Альберти, спонзорована канадським урядом, фінансуватиме перший рік праці центру у навчанні, видавничих справах, координації і дорадчих функціях, присвячених на розвиток і поширення української культури.

Щоб забезпечити фінансову базу для Українського Центру Засобів і Розвитку в імені КУК проголошено створення Комісії розбудови українського центру, що включає референтуру для збірки фінансів. Ціллю її буде зібрати 350,000 дол. до кінця грудня 1988 року. Почесним головою комісії розбудови є д-р Дмитро Ціпивник, президент централі КУК, а головою збіркової референтури є адвокат Андрій Семотюк з Едмонтону. Збіркові акції будуть переводитися через льокальні й провінційні відділи КУК.

Альбертський уряд подвоїв суму, зібрану збірковою референтурою, так що до плянованої збірки 350,000 дол. уряд ще додасть 700,000 дол. і центр буде мати фундацію понад один мільйон долярів, з якої річний прихід покриє адміністрацію. Є також старання до федерального і провінційного урядів про одноразову, більшу субсидію для центру.

У промові на відкриті центру д-р Петро Саварин, голова Світового Конгресу Вільних Українців, назвав створення центру „найважливішим кроком у розвитку багатокультурності від часу появи двомовної програми в державних школах та створення Канадського Інституту Українських Студій (КІУС) при Альбертському університеті".

Адвокат Андрій Семотюк, голова збіркової референтури для фундації центру, сказав, що те, що робить Канадський Інститут Українських Студій на академічному полі, то Український центр Засобів і Розвитку робитиме на культурному полі. Він назвав центр „інкубатором для культурного розвитку української громади в Канаді".

Лідія Шулякевич, голова провінційної ради КУК Альберти, заохочувала присутніх на відкритті та український загал Канади підтримувати шляхотну ініціятиву: „Ми віримо, що з фінансовою підтримкою української громади, федерального й провінційного урядів, успіх Українського Центру Засобів і Розвитку буде забезпечений". Між гістьми на відкритті центру були також присутні Петро Косован, голова Ради директорів коледжу, д-р Джералд Келі, президент Грент мекюен коледж і Ярослав Скрипник, заступник голови централі Комітету Українців Канади.

Ядром створення Українського Центру Засобів і Розвитку була добре опрацьована публікація „Будування майбутнього — канадські українці в XXI столітті", що її представлено й прийнято на конгресі КУК в жовтні 1986 року. У цьому документі, що його випрацював Комітет Сприяння Розвиткові Української Спільноти в Канаді, рекомендується створення центру для вишколу інструкторів і координації розвитку українського мистецтва в Канаді. Ради Українського Мистецтва Альберти й Манітоби з ентузіязмом прийняли створення центру, а централя Комітету Українців Канади офіційно прийняла проєкт створення центру крайовим проєктом.

Нещодавня статистика в степових провінціях стверджує про діяльність приблизно 150 українських степових груп з участю около 10,000 молоді різного віку. В самій Альберті діє понад 80 танцювальних груп, 24 хорових одиниць та близько 200 українських мистців з різних ділянок мистецтва (музики, малярства, театру, літератури, ткацтва, різьбарства і т.п.), між якими є провідники всеканадського рівня.

Не зважаючи на ці осяги, українське мистецтво в загальному дальше терпить на брак наукових вишкільних мистецьких програм та координації внутрі і між різними ділянками мистецтва та поширення їх навіть у менших скупченнях заінтересованих. Тому більшість українських мистецьких імпрез відбуваються внутрі своєрідного суспільства, втрачаючи тим заінтересування всього громадянства в цілі туризму, державного навчання та створення нагоди праці. Ось ці всі недоліки центр буде мати завдання поправити.

У першому 1987-1988 початковому сезоні центр бере завдання осягнути такі цілі:

- Перевірити можливість створення загально прийнятих акредитованих мистецьких курсів українських танців і музики.
- Створити зв'язок між українськими мистецькими одиницями і центром дорогою публікацій, практичних курсів і конференцій.
- Давати мистецькі некредитовані програми для професійних і добровільних громадських організацій.
- Збирати друковані і звуко-зорові матеріяли на мистецькі теми з метою створення архівальної бібліотеки для обслуги і потреб суспільства.
- В заступстві КУК'у координувати виховну працю провінційних мистецьких рад.

Вже в серпні 1987 року на оголошення курсу навчальної методики українського танцю до центру з'їхалося аж 32 інструктори танців з різних провінцій. Центр уможливив у коледжі також кінцевий хоровий виступ учасників XII семінару хорових диригентів, який щорічно відбувається в Едмонтоні.

Український Центр Засобів і Розвитку є складовою частиною ширшої багатокультурної і ініціяної програми, що в чотирьох приміщеннях Грент мекюен комюніті коледжу, які включають 42 різні програми із приблизно 19,000 студентами. Через зв'язок із коледжом центр має змогу вживати їх 450 інструкторів різних фахів, наприклад, радіо, телебачення, музика, танці, способу набуття фондів для добровільних організацій і багато інших.

У початковій фазі керівником Центру буде діючий директор д-р Роман Петришин, освітньо-мистецькими програмами займатиметься Марія Лісова, а секретарювання вестиме Ліда Сомчинська. Ці працівники центру будуть співпрацювати з українськими танцювальними і музичними одиницями, під патронатом КУК в різних провінціях Канади. І так праця Центру пошириться із Грент мекюен коледжу до інших коледжів та університетів Канади.

Український Центр Засобів і Розвитку буде використовувати мистецьких дорадників, доповідачів, а навіть контрактових працівників, щоб уможливити широкий діяпазон програм для ширшого загалу зацікавитись та вглибитись у розвиток української культури в Канаді та поза нею.

У дальшому пляні центр зможе спонзорувати також інші курси засобами коледжу для розвитку суспільства, як комерційності, громадські послуги, спеціяльні виховні проєкти, академічні курси та курси медичної допомоги.

Для дальших інформацій або в цілі дотацій і пожертв просимо звертатися або писати на адресу: Ukrainian Resource and Development Centre, Grant MacEwan Community College Box 1796 Edmonton, Alberta T5J 2P2. Тел. (403) 483-4474.

Різдвяний...

(Закінчення зі стор. 2)

Особливим сяйвом успіху позначилась безсумнівно мажорно-героїчна колядка „Днесь поюще купно граймо" в опрацюванні Стеценка. Тут одухотворений спів хору і гра бандуристів розіллялись буйною хвилею навіть поза вінця святкового виступу. Це був справжній, величній, український гимн Різдву і Християнству. У винагороду, як буря вдарили оплески розрадуваних слухачів, вигуки захоплення „браво" ринули зі всіх сторін. В надаток пішла прекрасна „Ой коляда, колядниця" в обробці Козицького та гимнова „Бог предвічний" з кінцевим високим, дзвінким, теноровим „Ц" („До").

З Новим Роком бажаємо Капелі від щирої душі ще більших успіхів та подвигів!

З великим горем повідомляємо Рідню та Приятелів, що в дні 4-го січня 1988 р. відійшла у Вічність на 67-му році трудолюбивого життя

св. п. мґр фармації
АННА ЛЮБОМИРА БРОВАР
з дому КІНДРАЧУК

ПОХОРОНИ відбулися 6-го січня 1988 р. в Чикаґо, Ілл., зі собору ссв. Володимира і Ольги на місцеве кладовище св. Миколая.

Глибоким горем прибиті:

Муж — ЕМІЛІЯН
Сини — ОРЕСТ та АНДРІЙ з дружиною ТАЇСОЮ
Мама — МАРІЯ КІНДРАЧУК
Сестра — МИРОСЛАВА з мужем ЯРОСЛАВОМ БАГРІЙ та доньками і внуками
Брат — ІГОР з дружиною ЛЮСЕЮ та синами
Шваґри — ЕВГЕН БРОВАР з дітьми і внуками та ВОЛОДИМИР БРОВАР з дружиною ЯРОСЛАВОЮ та дітьми і внуками
Шваґерка — в Україні
Тети та кузинки — в Польщі
Свати — СВЯТОСЛАВ І СТЕФАНІЯ ШЕРЕМЕТИ.

„Сіре місто..."

(Закінчення зі стор. 1)

Урбан, чех із Чехо-Словаччини, член чехо-словацької Групи для оборони людських прав, один скандинавець і один голляндець. Обсерваторами були три представники американського Уряду.

Пленум відкрив Лев Тімофеєв, який, як член редакції „Гласності", був організатором семінарів, а нарадами проводив Сергей Григорян на місце В. Чорновола, якому не дозволено приїхати.

Б. Ольшанівська розповідає про поодинокі семінари що відбувалися кожного дня аж до останнього пленуму 15-го грудня, про проблеми, які були там порушені. Вона мала нагоду виголосити своє слово на семінарі національностей і там порушила справу українських в'язнів, „психушок", неприсутність на конференції тих українців, що мали там бути, русифікацію, 1000-річчя Хрищення України, Великий голод, відвідування родин в Україні чи ЗСА, іміграцію, Чорнобиль, карні табори та інше.

На поодиноких семінарах були в більшості особи жидівського походження, і більшість це — мешканці Москви. Цікаво, що на релігійній сесії, розповідає Б. Ольшанівська, не було взагалі католиків, натомість багато баптистів, приклонників секти Гарі Крішна і членів підпільної Православної Церкви.

Ми питаємося про їхню настанову і довідуємося, що у всіх них велика і глибока віра в релігію, яку визнають часто близька до містицизму.

Цікаво нам знати також про настанову до української проблеми. Тут наша гостя вияснює, що в розмовах усі висловлювалися про те, що українські правозахисники в найгіршому положенні, бо коли інших можна обороняти, то ніяк обороняти людей, що бажають незалежної України.

Враження із конференції у Москві у нашої гості позитивне, хоча її обставини були так сильно ускладнені, включно до фізичних, де треба було тиснутися у малих, скромних мешканнях, без можливості правильного прохарчування чи навіть відпочинку.

Питаємося, як Б. Ольшанівська бачила Москву у першому там перебуванні. І тут саме вона висловлює свої почування про цю загальну сірину, яка панує у тому місті і серед її мешканців. „Усмішки на обличчях ніде не бачиться, лише поспіх, понурість, і все сповнене сірою краскою", — розповідає вона.

Зате Київ, що його Б. Ольшанівська відвідала пізніше, захопив її своєю красою, як кожного, що відвідує столицю України. Вона зі захопленням розповідає про оглядини церков, музеїв, Дніпра. Довелося їй також бути присутньою на цікавому засіданні Спілки Письменників України, де обговорювано саме справу руйнування Могилянської Академії. Як вона зачула із дискусії, хоча ця будівля зараховується до історичних пам'яток Києва і це потверджено тричі урядом, тепер хочуть на тому місці збудувати їдальню для війська. З великим обуренням присутні члени спілки говорили про те, що вже приїхали на це місце бульдозери, викопали мощі правдоподібно гетьмана Петра Сагайдачного, та беруться до дальшого нищення. Це, розуміється, не відбувається без згоди міських чинників і тому члени спілки та члени Українського Культорологічного Клюбу рішили спільно протестувати, а то й тримати стійки біля академії, щоб не допустити до дальшого вандалізму.

Чи це вдасться — покаже найближче майбутнє, — сказала Б. Ольшанівська. Але ця нова спроба нищити українські культурні надбання до глибини порушила нас. Під таким враженням закінчуємо цікаву розмову з цією людиною, що принесла до редакції свіжий подих української землі, а з тим і свіже почуття невідрадного положення, в якому знаходиться не лише український народ, але і все те, на чому викарбована століттями українська спадщина.

БРАТЕРСЬКА ЗУСТРІЧ

У середу перед полуднем, 14-го жовтня 1987 року, зібралися в мотелі Галілей Інн у Саммервиллі, Н. Дж., якого власником є Микола Бойчук, члени українського ансамблю „Лемковина" з Польщі, американські українці — приятелі нашого підприємця, а між ними о. парох Павло Лабінський, Анна Кравчук, референтка стипендій СУА, та представник бразилійської України Владика Єфрем Кривий.

Це була несподівана стріча, а заразом прощання „Лемковини", що скористала з гостинности нашого підприємця та провела в нього безкоштовно час від п'ятниці 9-го до середи 14-го жовтня.

Від „Лемковини" промовляв Євген Кохан, голова Українського Суспільно-Культурного Товариства у Варшаві, під патронатом якого приїхали вони на виступи до Америки і Канади. Він зложив сердечну подяку Миколі Бойчукові за кількаденний даровий приют 45-особового ансамблю в його мотелі. Ще на прощання залунало многоліття меценатові Миколі Бойчукові, який зворушено промовив, що він нелегко дійшов до мастку, яким рішив тепер ділитися з нашою потребуючою студентською молоддю як в Европі, так і в Південній Америці.

А це вже не перший його такий жест. Про це можна знайти теплу згадку в „Нашому Слові", що виходить у Варшаві. Там у довшому репортажі М. Вербового під наголовком „Крилом до крила" читаємо, що жертвенний М. Бойчук гостив у себе „Журавлів" минулої осені, коли вони концертували в околицях Ню Джерзі і Ню Йорку.

І нині тут була наша лемківська Україна з Польщі, що зберегла тверде і чисте українське серце. Хоча вони розпорошені по т. зв. землях одзисканих, крізь бурі і негоди повертаються хоч на бідну, але зате рідну Лемківщину. І тут із подиву гідним завзяттям відкопують скарби нашої традиції, із попелу і згарищ відроджують велику ідею та ставлять віхи на розпутті до творення власної держави.

З черги взяла слово Анна Кравчук, референтка стипендій СУА.

Вона поінформувала присутніх, що під сучасну пору СУА має 800 стипендистів у Південній Америці та Европі, а спонзорують їх добродії зі ЗСА, Канади та навіть з далекої Австралії. А найбільшим уділовцем тих стипендій є Микола Бойчук, бо на його конті аж 80 стипендистів. До речі буде тут навести слова з листа, датованого 2-им липня 1987 року в Римі на адресу Анни Кравчук від стипендиста Миколи Бойчука: „Дня 21-го червня 1987 р. я прийняв єрейські свячення із рук святішого Отця Івана Павла II-го. Було усіх 55 новоєреїв, я одинокий східнього обряду. На привітанні Папа говорив зі мною тільки по-українськи. Зараз пишу також до дорогого добродія Миколи Бойчука, бо він багато мені допоміг у цій дорозі". Слідує підпис: о. Йосиф А. Спасок, ЧССВ.

На завершення цієї небувалої стрічі промовив Владика Єфрем Кривий, єпископ з Бразилії. У поворотній дорозі зі синоду наших єпископів у Римі він поступив до Миколи Бойчука у справі дальшої будови студентського дому в Куритибі. Він вже третє покоління в Бразилії та хоча його діди з тернопільщини, щиро вітав братів лемків із рідних Карпат. А сам він працює з посвятою для бразилійської України, яка нараховує 200 тисяч осіб, щоб вона зберегла свою віру, рідну мову та свої рідні звичаї. Він теж привіз зі собою добру новину, що за гроші М. Бойчука закуплено більшу посілість у Куполісу, Бразилія, якраз тепер добудовують Інтернат ім. св. Ольги, бо старі дерев'яні будинки вже більше не надаються до ужитку. І тут теж М. Бойчук поспішив зі своїм княжим даром на цю ціль.

Але треба подумати про устаткування цього будинку. Чи не варто нам застановитися: якщо звернеться до нас заряд інституту про допомогу, чи не годиться нам відкрити широко наше щире українське серце та пригорнути цього нашого найменшого брата.

На закінчення Владика Єфрем сказав, що таких людей, як М. Бойчук треба благословити обома руками. А цей розумний народний вислів привіз дідо Владики ще в минулому столітті із рідного краю.

Василь Самофал

На зустрічі з високим гостем з української Бразилії (зліва) сидять: Анна Кравчук, владика Єфрем Кривий, о. Павло Лабінський і д-р Анна Самофал; у другому ряді: подружжя Володимир і Катерина Бацвани, Василь Самофал, Петро Наконечний, Микола Бойчук і подружжя Василь та Ольга Хомути.

(Світлив Ярослав Кулинич)

Мешканці Студентського дому ім. М. і М. Бойчуків у Куритибі.

Катехитки в Прудентопольсі... ритибі, на якій вже пристосовано один дім для ужитку студіюючої молоді з вивіскою „Студентський дім ім. М. і М. Бойчуків". Під цю пору там вже примістилося 22 студенти, а в пляні є розбудова цього дому на приміщення більшого числа студіюючої нашої молоді не тільки в університетах, але також і в ремісничих школах, який буде фінансувати Микола Бойчук.

Катехитки в Прудентопольсі в Ку-

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕЛЛА ҐУЛЬКА, член УНС Відд. 413-го ім. Ольги Басараб в Юніон, Н.Дж., померла 27-го листопада 1987 року. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку племінників і племінниць. Похорон відбувся 30-го листопада 1987 року на цвинтарі Евергрін в Гиллсайд, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Фера, секр.

ДМИТРО КОСТИНЮК, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл., помер 28-го жовтня 1987 року на 73-му році життя. Нар. 5-го квітня 1914 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Надію, сина Левка з дружиною Любою і двоє внуків, Андрія і Юлю, дочку Марусю з мужем Лені і дочкою Ганею. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

ПЕТРО ГУДЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 76-го ім. св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., помер 14-го листопада 1986 року на 73-му році життя. Нар. 1913 року в Україні. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку приятелів, друзів і сусідів. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Демчук, секр.

АНАСТАСІЯ МАРТИНЮК, член УНС Відд. 434-го Т-ва „Пласт" в Монтреалі, Кве., померла 16-го листопада 1987 року на 84-му році життя. Нар. 4-го грудня 1903 року в Іванівці пов. Теребовля, Україна. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку дочок — Віру Астон і Анну Грицик, сина Івана і двоє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Кот де Неж в Монтреалі, Кве.

Вічна Їй Пам'ять!

Олександра Дольницька, секр.

ЮРІЙ СУХИНЯ, член УНС Відд. 7-го ім. Дмитра Капітули в МекАду, Па., помер 29-го листопада 1987 року на 70-му році життя. Народився в МекАду, Па. Залишив у смутку двоє пасербів, трьох братів і сестру. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Ленс Форд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Словік, секр.

ІВАН ПРОСИМІВ, член УНС Відд. 168-го ім. св. Василія в Перт Амбою, Н.Дж., помер 10-го грудня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 3-го березня 1922 року в Черчі, Рогатин, Україна. Залишив у смутку кузинів Гаррі і Миколу Балінського. Похорон відбувся 12-го грудня 1987 року в Розгілл Крематорії в Лінден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бабин, секр.

МИХАЙЛО ПЕРКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 429-го ім. свв. Петра і Павла у Фріленд, Ра., помер 2-го листопада 1987 року на 61-му році життя. Нар. 20-го листопада 1925 року у Фріленд, Па. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку дружину Ірену. Похорон відбувся 5-го листопада 1987 року на цвинтарі св. Михаїла у Вайтголл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М.К. Вроблевскі, секр.

МАРІЯ ЮРЕНКО, член УНС Відд. 228-го ім. св. Анни в Ст. Клер, Па., померла 22-го листопада 1987 року на 77-му році життя. Нар. 25-го лютого 1910 року в Ст. Клер, Па. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку 3 сестри — Ольгу, Анну і Гелен; 5-ох братів — Алекса, Йосифа, Петра, Михайла і Стефана. Похорон відбувся 25-го листопада 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Ст. Клер, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Сінскі, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, **17-го СІЧНЯ 1988 р.**

Рочестер, Н. Й. Перші квартальні збори Б-ва св. Йосафата — 217-го Відд. о год. 2-ій по пол. у церковній залі парохії св. Йосафата під час яких відбудеться заприсяження нових урядників на 1988 р. Проситься членів прийти на збори. Проситься вирівняти членські вкладки. Секретар збиратиме вкладки півгодини перед зборами і півгодини по зборах. Управа на 1988 р.: К. Шевчук, поч. пред., С. Васьків, предс., А. Гривнак, заст. предс., С. Приймак, секр., С. Мартинюк, зас. секр., Д. Марголич, гол. К. Комісії, Анна Заводецька і Анна Васьків, Члени К. К., Катерина Марголич, рек. секр.

ЗБОРИ 42-ГО ВІДДІЛУ УНС

Пассейк, Н. Дж. (О. Марущак). — Річні загальні збори Т-ва ім. Тараса Шевченка 42-го Відділу УНСоюзу відбудуться в п'ятницю 15-го січня ц.р. о год. 6-ій вечора в УНДомі, при 237 Говп аве. На зборах буде порушена дуже важна справа, справа допомоги хворим членам Відділу. Окремих повідомлень на збори не висилається.